

Νερό της βροχής

Ανδρέα Κουκίδη

ΠΡΟΣΩΠΑ

Αλέξης	73	χρόνων
Σοφία	70	
Νίκος	44	
Γιώργος	47	

ΣΚΗΝΙΚΟ

Το σαλόνι ενός αστικού σπιτιού. Αριστερά πόρτα που οδηγεί στο δρόμο. Δεξιά πόρτα που οδηγεί στα άλλα δωμάτια. Κάπου ένα παράθυρο. Επίπλωση ενός μέσου αστικού σπιτιού. Λίγοι πίνακες, πολλές φωτογραφίες, ένα μπαράκι.

Προτού ανάψουν τα φώτα, ακούεται η τηλεόραση να μεταδίδει μια ταινία γουέστερν. Ακούεται σχετική μουσική, πιστολιές και άλογα να τρέχουν. Με το άναμα των φώτων ο Αλέξης κάθεται και βλέπει τηλεόραση. Κοιτάζει πού και πού το ρολόι του.

Σοφία (Βγαίνει από μέσα) Είσαι έτοιμος;
 Αλέξης Ναι.
 Σοφία Τότε τι κάθεται ;
 Αλέξης Τι να κάνω; Να περιμένω όρθιος;
 Σοφία Άμα παίζει ταινία με άλογα και καουμπόηδες, δεν σε σηκώνει τίποτα από την τηλεόραση και λες ότι κάθεται και με περιμένεις.
 Αλέξης Είναι μια ώρα που σε περιμένω και λες ότι κάθομαι για την ταινία; (Κλείνει την τηλεόραση)
 Σοφία Έτσι θα πας στο γάμο;
 Αλέξης Τι μου λείπει;
 Σοφία Τα μαλλιά σου είναι αχτένιστα.
 Αλέξης Μια χαρά είναι τα μαλλιά μου. Δεν πάω για γαμπρός. Πάω καλεσμένος
 Σοφία Θάνατι κόσμος πολύς. Θάνατι και συγγενείς και φίλοι και γνωστοί.
 Αλέξης Εεε και;
 Σοφία Δεν θάσαι μόνος σου.
 Αλέξης Ντρέπεσαι που θάσαι μαζί μου;
 Σοφία Θέλω νά'μαι περήφανη, όταν είμαι μαζί σου.
 Αλέξης Ενώ δεν είσαι!
 Σοφία Μ'αυτά τα μαλλιά !
 Αλέξης Είναι τα μαλλιά μου, που σε κάνουν περήφανη;
 Σοφία Είναι και τα μαλλιά σου. Χτένισε τα.
 Αλέξης Μ'αρέσουν έτσι.
 Σοφία Εμένα δεν μ'αρέσουν.
 Αλέξης Εγώ σου'χω πει ποτέ πώς να χτενίζεσαι;
 Σοφία Αν σ'αφήσω, είσαι ικανός να κυκλοφορείς άπλυτος, αχτένιστος, αζύριστος κι ασουλούπωτος. (Βγάζει μία χτένα από τη τσάντα της) Θα στα χτενίσω εγώ.
 Αλέξης Θα τσακωθούμε.

- Σοφία Να τσακωθούμε. (**Αρχίζει να τον χτενίζει**) Δεν έχεις αφήσει μαλλιά στο κεφάλι σου. Δεν φτάνει που έχουν αραιώσει, πώς και τα κόβεις και σύρριζα.
- Αλέξης Με βολεύουν.
- Σοφία Τότε να τα ξυρίζεις, όπως κάνουν και κάποιοι νεαροί, για να σε βολεύουν καλύτερα.
- Αλέξης Τα κουρεύω, όπως μ'αρέσουν.
- Σοφία (**Βλέπει τα παπούτσια του**) Πο πο πο πο...
- Αλέξης Τι έγινε πάλι;
- Σοφία Μ'αυτά τα παπούτσια θα πας στο γάμο;
- Αλέξης Ναι .
- Σοφία Δεν πάνε με το κουστούμι . Είναι φαρδιά, είναι χοντρά, είναι άχαρα. Φόρεσε ένα ζευγάρι πιο λεπτά.
- Αλέξης Θα με σφίγγουν.
- Σοφία Αν δεν φορέσεις καλά παπούτσια όταν πας σε γάμο, τότε θα φορέσεις;
- Αλέξης Κι αυτά καλά είναι.
- Σοφία Θα σου φέρω άλλα. (**Φεύγει**)
- Αλέξης Μη φέρεις. Δεν τ' αλλάζω.
- Σοφία (**Ακούεται από μέσα**) Τότε να πας μόνος σου .
- Αλέξης Ξαδέλφη σου είναι που παντρεύει. Δικός σου είναι ο γάμος. Δεν είναι δικός μου.
- Σοφία Εγώ δεν ξεχωρίζω τους δικούς σου από τους δικούς μου. Εγώ, όπου με παίρνεις πάω. Και στους συγγενείς και στους φίλους και τους γνωστούς σου...
- Αλέξης Δεν σε παίρνω με το ζόρι.
- Σοφία (**Μπαίνει, κρατώντας τα παπούτσια, μία γραβάτα και ένα πουκάμισο**) Αυτό έμεινε να κάνουμε. Να πηγαίνεις εσύ στους δικούς σου κι εγώ στους δικούς μου!
- Αλέξης Κλείνουν πενήντα χρόνια που είμαστε μαζί. Θύμησε με μια φορά, που να σ'άφησα να πας μόνη σε γάμο, σε γιορτή ή πανηγύρι.
- Σοφία Αν σ'άκουα, θα πήγαινα πάντα και παντού μόνη μου.
- Αλέξης Είσαι άδικη.
- Σοφία Μην αλλάζεις κουβέντα. (**Βάζει τα παπούτσια μπροστά του.**) Άλλαξε τα .
- Αλέξης Δεν τ' αλλάζω.
- Σοφία Δεν μπορώ να σκύψω να στ' αλλάξω.
- Αλέξης Δεν θέλω να τ' αλλάξω.
- Σοφία Τότε δεν έρχομαι μαζί σου.
- Αλέξης Και τι θα κάνεις;

- Σοφία Θα ξαπλώσω.
 Αλέξης Είναι εφτά η ώρα και είναι από το μεσημέρι που φτιάνεσαι.
 Δεν λυπάσαι τον κόπο σου;
- Σοφία Εσύ είσαι που δεν με λυπάσαι.
 Αλέξης Δεν σε λυπάμαι!
 Σοφία Ναι, δεν με λυπάσαι. Αν με λυπόσουν, θα μ'άκουες και
 καμιά φορά.
- Αλέξης Ουφφφ... (**Αλλάζει τα παπούτσια του**)
 Σοφία Ήταν ανάγκη να κάνομε όλη αυτή τη συζήτηση, για να
 αλλάξεις παπούτσια;
- Αλέξης Αυτό είναι το λάθος μου.
 Σοφία Πάλι καλά που το παραδέχεσαι.
 Αλέξης Αφού πάντα γίνεται το δικό σου, γιατί κάθομαι και συζητώ !
 Σοφία Ακόμα και η σκιά σου βαραίνει πάνω μου... και λές ότι
 πάντα γίνεται το δικό μου.
- Αλέξης Σού'χω πει ποτέ τι να κάνεις και τι να μην κάνεις;
 Σοφία Κι αν δεν το λες, το νιώθω. Έλα, άλλαξε και το πουκάμισο
 και τη γραβάτα.
- Αλέξης Δεν σ'αρέσουν;
 Σοφία Δεν πάνε με το κουστούμι.
 Αλέξης Εμένα μ'αρέσουν.
 Σοφία Εμένα δεν μ'αρέσουν.
 Αλέξης Εγώ θα τα φορώ.
 Σοφία Κι εγώ θα τα βλέπω.
 Αλέξης Μην τα βλέπεις.
 Σοφία Άλλαξε τα.
 Αλέξης Θέλεις να αλλάξω και εσώρουχα;
 Σοφία **(Του βγάζει τη γραβάτα και το πουκάμισο και του φορά
 άλλα)** Πόσες μέρες φοράς αυτό το πουκάμισο; Σε ρωτώ.
 Γιατί δεν απαντάς; Μία βδομάδα; Δύο βδομάδες;
- Αλέξης Τώρα τό'βγαλα από το ερμάρι.
 Σοφία Ναι, ξέρω. Όταν τα βγάζεις, αντί να τα βάζεις στο καλάθι με
 τα άπλυτα, τα κρεμάζεις πάλι στο ερμάρι. Κι όταν τα θέλεις
 τα ξεκρεμάζεις και τα ξαναφοράς. Περιμένεις μάλιστα να
 βγω απ'το δωμάτιο, για να μη σε δω να το κάνεις. Και
 νομίζεις ότι με ξεγελάς. Καημένε μου. Δεν έμαθες ακόμα με
 ποιαν έχεις να κάνεις.
- Αλέξης Είναι που δεν θέλω να σε βάζω να πλένεις κάθε μέρα.
 Σοφία Για κείνα που πρέπει να με λυπηθείς δεν με λυπάσαι και
 με λυπάσαι για τα ρούχα, που τα πλένει το πλυντήριο.
 Αλέξης Και ποια είναι κείνα για τα οποία δεν σε λυπάμαι;

- Σοφία Βαρυέμαι να τα ξαναλέω. Κοίτα...κοίτα πώς έγινε ο γιακάς σου!
- Αλέξης Νομίζεις ότι όλος ο κόσμος θα κοιτά τον γιακά μου.
Σοφία Άμα τονε βλέπω γώ, σαν να τονε βλέπουν όλοι. Κάνε γρήγορα κι αργήσαμε.
- Αλέξης Και φταίω γώ φυσικά
Σοφία Ποιος φταίει;
Αλέξης Ο όζω από δω. (Πιάνει μια ομπρέλα)
Σοφία Δεν νομίζω να διανοείσαι ότι θα πάμε με τα πόδια.
Αλέξης Ούτε τρακόσια μέτρα δεν είναι από δω το ξενοδοχείο .
Σοφία Έχομε γεράσει.Κατάλαβε το. Δεν μπορούμε, δεν αντέχομε να περπατάμε .
- Αλέξης Με τις γειτόνισσες μπορείς να γυρίζεις το παζάρι όλο το πρωινό, τώρα δεν μπορείς να περπατήσεις πέντε λεπτά ως το ξενοδοχείο.
- Σοφία Αν σ' άκουε κανείς, θα νόμιζε ότι όλη μέρα δεν κάνω άλλη δουλειά από το να κόβω βόλτες. Και εν πάσει περιπτώσει, άλλο είναι να περπατάς μέρα μεσημέρι με χαμηλά παπούτσια κι άλλο είναι να περπατάς νύχτα βροχερή με ψηλοτάκουνα.
- Αλέξης Εδώ δίπλα μας είναι το ξενοδοχείο.
Σοφία Τι μας εμποδίζει να πάμε με το αυτοκίνητο;
Αλέξης Γιατί θα αργήσουμε.
Σοφία Θα αργήσουμε, αν πάμε με τ' αυτοκίνητο!
Αλέξης Ναι,γιατί θα γυρίζω μισή ώρα,για νάβρω τόπο να παρκάρω.
Σοφία Εκεί που θα παρκάρουν οι άλλοι θα παρκάρεις κι εσύ.
Αλέξης Ξέρεις πόσους βλέπω, που έρχονται και παρκάρουν εδώ στο δρόμο μας και πάνε με το πόδια στο ξενοδοχείο;
Σοφία Έχονται και παρκάρουν εδώ και πάνε με τα πόδια στο ξενοδοχείο!
- Αλέξης Ναι.
Σοφία Εεε εγώ δεν πάω με τα πόδια στο ξενοδοχείο.
Αλέξης Είναι παράλογο να ξεκινήσω το αυτοκίνητο για τρακόσια μέτρα.
- Σοφία Είσαι τύραννος.
Αλέξης Είμαι τύραννος!
Σοφία Ναι.
Αλέξης Πάμε με τ' αυτοκίνητο, να δούμε ποιος τυραννά ποιον!
Σοφία Καλού κακού πάρε και την ομπρέλα.
Αλέξης Στις διαταγές σας. (Ανοίγουν και βγαίνουν)

ΣΚΗΝΗ

Η τηλεόραση παίζει ένα γνωστό μουσικοχορευτικό έργο. Ο Αλέξης, ξαπλώνει στον καναπέ . Η Σοφία βγαίνει από μέσα, φορώντας το νυχτικό της. Σβήνει την τηλεόραση.

Αλέξης Γιατί την έσβησες;

Σοφία Δεν κοιμάσαι;

Αλέξης Δεν κοιμάμαι.

Σοφία Θα περάσεις τη νύχτα στον καναπέ, με το παντελόνι που φορούσες στο γάμο; Θα το τσαλακώσεις.

Αλέξης Όταν θα ξαπλώσω θα το βγάλω.

Σοφία Δεν μπορώ πια να σιδερώνω. Τα δάκτυλα μου δεν λυγίζουν.

Αλέξης Στέλλε τα στον σιδερωτή.

Σοφία Πήγαινε στο κρεβάτι σου.

Αλέξης Μ'αρέσει εδώ .

Σοφία Θα ξεπαγιάσεις.

Αλέξης Δεν κρυώνω.

Σοφία Εντάξει. Αλλά στο λέω και να το θυμάσαι. Αν αρρωστήσεις , να φροντίζεις μόνος τον εαυτό σου. Εγώ δεν αντέχω να σου κάνω τη νοσοκόμα.

Αλέξης Εντάξει.

Σοφία Εγώ θα πάω να κοιμηθώ .

Αλέξης Να πας.

Σοφία **(Πάει μέσα κι επιστρέφει με μία κουβέρτα. Του σκεπάζει τα πόδια.)** Αντί νάχω εγώ παράπονο, παραπονιέσαι εσύ.

Αλέξης Έχω παραπονεθεί;

Σοφία Πάνε δυο ώρες που γυρίσαμε και δεν έχεις βγάλει λέξη απ'το στόμα σου.

Αλέξης Δεν έχω διάθεση.

Σοφία Και είμαι εγώ που σου χάλασα τη διάθεση !

Αλέξης Σού'χω πει τίποτα;

Σοφία **(Παύση. Μετακινεί κάποιες φωτογραφίες)** Αν μ'άκουες, δεν θα περνούσαμε όλη αυτή την ταλαιπωρία.

Αλέξης Ξέχασε το. Άλλαξε κουβέντα.

Σοφία Για τους άλλους υπήρχε θέση στο πάρκιγκ του ξενοδοχείου.

Αλέξης Μην επιμένεις. Εκείνοι που έβγαιναν από το πάρκιγκ ήσαν οι ίδιοι που έμπαιναν και δεν έβρισκαν τόπο να παρκάρουν.

Σοφία Όχι, ήσαν εκείνοι που συγχαίρονταν το αντρόγυνο κι έφευγαν από το γάμο.

Αλέξης Πώς να συγχαρούν το αντρόγυνο, αφού δεν είχε κατέβει ακόμα στην αίθουσα ;

Σοφία Και πού το ξέρεις;

- Αλέξης Γιατί, όταν πήγαμε εμείς, μόλις είχαν αρχίσει να δέχονται συγχαρητήρια.
- Σοφία Όταν μπήκαμε στην αίθουσα, είχαν περάσει πολλοί από το αντρόγυνο, για να το συγχαρούν.
- Αλέξης Το αντρόγυνο είχε μπει αμέσως πριν από μας. Άκουσα τα χειροκροτήματα .
- Σοφία Εγώ δεν τ'άκουσα .
- Αλέξης Εσύ δεν ακούς όταν σου μιλώ, πώς ν'ακούσεις τα χειροκροτήματα από το διάδρομο;
- Σοφία Εσύ φταίς.
- Αλέξης Φταίω εγώ που δεν άκουσες τα χειροκροτήματα!
- Σοφία Φταίς που δεν ακούω .
- Αλέξης Και γιατί να φταίω ;
- Σοφία Που δεν με παίρνεις στο γιατρό.
- Αλέξης Κάθε βδομάδα πάμε σε γιατρό.
- Σοφία Για τα αφτιά μου!
- Αλέξης Τη μια για τα αφτιά σου, την άλλη για τα μάτια σου, την άλλη για το στομάχι σου, την άλλη για τη μέση σου, την άλλη για τον αυχένα σου...κι όλοι σου λένε το ίδιο.“ Αν δεν βοηθήσεις εσύ η ίδια τον εαυτό σου, κανένας γιατρός δεν μπορεί να σε βοηθήσει”.
- Σοφία Άσε τα λόγια και παραδέξου το.
- Αλέξης Τι να παραδεχτώ;
- Σοφία Ότι αν έμπαινες στο πάρκιγκ του ξενοδοχείου, δεν θα γινόμασταν μούσκεμα.
- Αλέξης Δεν θέλω να το συζητήσω.
- Σοφία Ποτέ δεν κάνεις αυτό που κάνουν οι άλλοι.
- Αλέξης Αν οι άλλοι πέσουνε στη θάλασσα να πνιγούνε η πάνε να γκρεμοτσακιστούν, πρέπει να πάω κι εγώ;
- Σοφία Πάντα κάνεις του κεφαλιού σου.
- Αλέξης Να ξεχάσουμε τα παλιά. Να θυμηθούμε μόνο τα σημερινά. Χτένισες τα μαλλιά μου όπως εσύ ήθελες. Μου άλλαξες παπούτσια, πουκάμισο και γραβάτα. Μ'έβαλες να ξεκινήσω τ' αυτοκίνητο για τρακόσια μέτρα. Και λες ότι πάντα κάνω του κεφαλιού μου.
- Σοφία Σου είπα να παρκάρεις στο ξενοδοχείο, κι όμως, για ένα πείσμα γύριζες ένα τέταρτο να βρεις τόπο να παρκάρεις.
- Αλέξης Σου είπα να σε κατεβάσω μπροστά στην είσοδο, και δεν κατέβηκες.
- Σοφία Να με κατεβάσεις στη μέση του δρόμου!
- Αλέξης Μπροστά στην είσοδο του ξενοδοχείου!

- Σοφία Και να μπό να περιμένω μόνη μου, μέχρι νάβρεις τόπο να παρκάρεις!
- Αλέξης Φοβάσαι μή σε κλέψουν;
- Σοφία Στα νιάτα μου δεν φοβήθηκα να με κλέψουν.
- Αλέξης Τότε γιατί δεν κατέβηκες;
- Σοφία Ξέρεις ότι νιώθω άσχημα να στέκω μόνη να περιμένω. Και φταίς εσύ και γι αυτό. Στόχω πει πολλές φορές, μα προσποιείσαι ότι δεν μ' ακούς.
- Αλέξης Για ποιο απ' όλα λες;
- Σοφία Λέω για τότε που πρωτοπήγαμε στην Αθήνα και μ' άφησες να περιμένω στην Ομόνοια και γύριζες μία ώρα να βρεις ξενοδοχείο να μείνουμε.
- Αλέξης Και σούμεινε τραύμα από τότε !
- Σοφία Δεν ήξερα τι να κάνω. Με κοιτούσαν όλοι τόσο περίεργα!
- Αλέξης Είναι γιατί ήσουν α όμορφη που σε κοιτούσαν.
- Σοφία Και οι άντρες και οι γυναίκες; Και γέροι και γριές;
- Αλέξης Από τότε, σχεδόν κάθε χρόνο πάμε στην Αθήνα. Κι αν δεν μείναμε σε ονομαστά, μείναμε σε καλά ξενοδοχεία. Πήγαμε σε θέατρα, σε μουσεία, σε κέντρα, σε εστιατόρια, σε αναψυκτήρια... Όσο για το παζάρι, τα καταστήματα της Αθήνας τα ξέρεις καλύτερα από αυτά της Λευκωσίας. Όλα αυτά τα ξεχνάς. Και θυμάσαι εκείνο το περιστατικό, πριν πενήντα χρόνια, που στο κάτω κάτω είμασταν νέοι και άπειροι, για να παραπονιέσαι.
- Σοφία Είναι που δεν ξέρεις πόσο άσχημα ένιωσα. Και δεν είναι η μόνη φορά που μου το κάνεις . Κάθε φορά που βρίσκεσαι με παρέα, πιάνεις κουβέντα και μ' αφήνεις μόνη, να στέκομαι παράμερα σαν ξένη.
- Αλέξης Εσύ είσαι που μένεις σε απόσταση.
- Σοφία Τι να λέω εγώ με τους φίλους σου;
- Αλέξης Εγώ βρίσκω και λέω με τις φίλες σου.
- Σοφία Εγώ δεν βρίσκω.
- Αλέξης Τι να σου κάνω;
- Σοφία Να μη φεύγεις και να μ' αφήνεις μόνη .
- Αλέξης **(μικρή σιωπή)** Αν συνεχίσεις αυτό το βιολί, θα φύγω και θα σ' αφήσω για πάντα.
- Σοφία Και πού θα πας;
- Αλέξης Όπου νάναι. Καλύτερα σε μια σπηλιά στο δάσος ή κάτω από ένα γεφύρι, παρά να σ' ακούω όλη μέρα να παραπονιέσαι.
- Σοφία Αφού δεν κάθεται στο σπίτι, πώς μ' ακούς να παραπονιέμαι;
- Αλέξης Πότε έλειπα πάνω από τρεις ώρες;

- Σοφία Κι όταν είσαι στο σπίτι, πάλι απουσιάζεις. Πότε γράφεις ,
πότε διαβάζεις, πότε κάθεται στην τηλεόραση, πότε μιλάς
στο τηλέφωνο, πότε λύνεις σταυρόλεξα...
- Αλέξης Προτιμάς να τεμπελιάζω στις λέσχες και στους καφενέδες,
σαν κάνουν οι άλλοι της ηλικίας μου;
- Σοφία Καλύτερα, παρά νάσαι σπίτι και να μην είσαι.
- Αλέξης **(μικρή σιωπή)** Με έχεις ταραξει σήμερα. Δεν ξέρω τι έχεις
πάθει. Είπα να το πάρω απόφαση ότι αυτή είσαι. Έτσι είσαι.
Έτσι θα σ' ακούω να παραπονιέσαι όσο ζω. Μα σήμερα δεν
το αντέχω. Σήμερα με έχεις βγάλει από τα ρούχα μου.
- Σοφία Εγώ παραπονιέμαι ή εσύ παραπονιέσαι;
- Αλέξης Κλείσε το στόμα σου, γιατί θα φύγω.
- Σοφία Φύγε.
- Αλέξης Θα το κάνω.
- Σοφία Κάντο.
- Αλέξης Μη με τσατίζεις, γιατί θα το κάνω.
- Σοφία Κάντο.
- Αλέξης Πρόσεξε γιατί η υπομονή έχει τα όρια της.
- Σοφία Η δικιά μου υπομονή ξεπέρασε από καιρό τα όρια της.
- Αλέξης Μη συνεχίσεις την κουβέντα.
- Σοφία Εσύ είσαι που συνεχίζεις την κουβέντα.
- Αλέξης **(Σιωπή)** Είμαστε πενήντα χρόνια μαζί και ποτέ δεν με
άφησες να κλείσω εγώ μια συζήτηση. Ποτέ δεν μ' άφησες να
δώσω εγώ ένα τέλος σε μια διαφορά ,σε μια διένεξη μας.
- Σοφία Κάνεις όμως ό,τι θέλεις.
- Αλέξης Ποτέ δεν μ' άφησες να πω εγώ την τελευταία λέξη.
- Σοφία Είναι που δεν θυμάσαι.
- Αλέξης Ποτέ δεν κατάφερα να πω εγώ την τελευταία λέξη .
- Σοφία Τώρα δεν λες την τελευταία λέξη!
- Αλέξης Εσύ λες την τελευταία λέξη.
- Σοφία Εσύ τη λες.
- Αλέξης Μην πεις άλλη λέξη γιατί θα φύγω. Εχω τσατιστεί πάρα πολύ
- Σοφία Όποτε νιώθεις άσχημα, φταίω γώ.
- Αλέξης Κλείσε το στόμα σου, γιατί θα φύγω.
- Σοφία Πού να βρεθεί άλλη τρελλή σαν κι εμένα να σε αντέξει.
- Αλέξης Κλείστο, γιατί θα φύγω.
- Σοφία Αν έβρισκες καλύτερα, θάφευγες από καιρό.
- Αλέξης Κλείστο σου λέω, γιατί θα φύγω.
- Σοφία Εγώ δεν είμαι σύζυγος πια. Έχω γίνει υπηρέτρια σου.
- Αλέξης **(μικρή σιωπή)** Απόψε, για πρώτη φορά, εδώ και πενήντα
χρόνια, θέλω να πω εγώ την τελευταία λέξη.

Σοφία Δεν κρατάω το στόμα σου
 Αλέξης Μην πεις τίποτε άλλο, γιατί θα φύγω.
 Σοφία Αν αποφάσισες να φύγεις, πώς να σου αλλάξω γνώμη;
 Αλέξης Με το να μην πεις τίποτα. Με το να κλείσεις το στόμα σου.
 Σοφία Το κλείνω. Με βλέπεις να τ'ανοίγω;
 Αλέξης **(Παίρνει μία ομπρέλα, ανοίγει την πόρτα και φεύγει)**
 Σοφία **(Πάει στην πόρτα. Κάνει να την ανοίξει. Μετανιώνει. Ανάβει το ράδιο κι ακούει μουσική. Πιάνει ένα περιοδικό. Το αφήνει. Πιάνει το πρόσωπο της και κλαίει. Χτυπά το τηλέφωνο. Το σηκώνει. Σκουπίζει τα δάκρυα της.)**
 Εμπρός. Καλά είμαι. Ακούω λίγη μουσική. Ο πατέρας σου λείπει. Μόλις βγήκε. Πήγε να περπατήσει. Ναι, τέτοια ώρα ήθελε να περπατήσει. Ναι βρέχει κι εδώ. Τι να του κάνω; Τον ξέρεις να αλλάζει γνώμη; Τι τον θέλεις; Πάρε τον στο κινητό. Είμαι καλά σου λέω. Ναι είμαι καλά. Τα παιδιά τι κάνουν; Η Αντιγόνη είναι καλά; Καληνύχτα. Καληνύχτα.
(Το κλείνει και συνεχίζει το κλάμα)

ΣΚΗΝΗ

Το ραδιόφωνο μεταδίδει κλασική μουσική.

Η Σοφία ξεσκονίζει τα έπιπλα και τις φωτογραφίες.

Νίκος **(Ξεκλειδώνει και μπαίνει) Γεια.**

Σοφία Καλώς τον **(Κλαίει)**

Νίκος **(Την αγκαλιάζει και την κρατά σφιχτά, αφήνοντας την να αδειάσει με το κλάμα) Έλα... έλα. Ησύχασε. Μην κάνεις σαν την Αννούλα. Πάψε να κλαίς. Πάψε σου λέω. Αυτά είναι συνηθισμένα. Για τους πιο πολλούς είναι καθημερινά.**
 Σοφία Εμείς, ήθελα να πιστεύω, ότι δεν είμαστε σαν τους άλλους.

Νίκος Σταμάτα σου λέω. Δεν χάθηκε ο κόσμος.

Σοφία Για μένα χάθηκε. Έφυγε η γη κάτω από τα πόδια μου.

Νίκος Γιατί;

Σοφία Γιατί απέτυχα.

Νίκος Απέτυχες!

Σοφία Ναι

Νίκος Αν απέτυχες εσύ, καμιά γυναίκα στον κόσμο δεν έχει πετύχει

Σοφία Ο πατέρας σου δεν το ξέρει.

Νίκος Το ξέρει.

Σοφία Τότε γιατί έφυγε και μ'άφησε;

Νίκος Έφυγε και σ'άφησε!

Σοφία Έφυγε. Δεν έφυγε;

Νίκος Μπορεί νά'ταν άσχημη η ώρα. Όλοι έχουμε τις κακές μας. Κι όλοι έχουμε τις διαφορές μας.Κι εγώ κι ο Γιώργος έχουμε διαφορές με τις γυναίκες μας.

Σοφία Δεν φεύγετε όμως από το σπίτι.

Νίκος Πού το ξέρεις;

Σοφία Φύγατε; Πότε φύγατε; Και για πόσες μέρες φύγατε;

Νίκος Τώρα δεν είμαστε εμείς που έχουμε πρόβλημα.

Σοφία Τρεις ημέρες να μη δώσει σημεία ζωής! Ούτε ένα τηλεφώνημα να μην κάνει!

Νίκος Εσύ τηλεφώνησες;

Σοφία Εκείνος είναι που σηκώθηκε κι έφυγε. Δεν είμαι εγώ.

Νίκος Γιατί δεν μας τηλεφώνησες;

Σοφία Δεν ήθελα να σας αναστατώσω.

Νίκος Κάθεσαι τρεις ημέρες και κλαίς και μαραζώνεις για να μη μας αναστατώσεις!

Σοφία Έχετε τις δουλειές σας, τα παιδιά σας, τις γυναίκες σας. Τι φταίτε σείς, να υποφέρετε για μας;

Νίκος Αν εμείς δεν νοιαστούμε, ποιος θα το κάνει;

Σοφία (μικρή σιωπή) Από πού το μάθατε;

Νίκος Μίας τηλεφώνησε.

Σοφία Πότε τηλεφώνησε;

Νίκος Μόλις τηλεφώνησε,πήρα τ' αυτοκίνητο κι έφυγα. Υπολόγισε.

Σοφία Σε σένα τηλεφώνησε;

Νίκος Στο Γιώργο.

Σοφία Και τι του είπε;

Νίκος Είπε ότι λογοφέρατε κι έφυγε από το σπίτι.

Σοφία Λογοφέραμε είπε!

Νίκος Ναι.

Σοφία Και είναι λόγος αυτός,να φεύγεις και να αφήνεις τη γυναίκα σου ;

Νίκος Δεν είμαστε πάντα το ίδιο. Κάτι, που τη μια φαίνεται ασήμαντο, την άλλη μάς βγάζει από τα ρούχα μας.

Σοφία Τι άλλο είπε στο τηλέφωνο;

Νίκος Ο Γιώργος ξέρει.

Σοφία Δεν τον ερώτησες να σου πεί; Πώς του φάνηκε! Πού έμεινε αυτές τις μέρες;

Νίκος Σε ξενοδοχείο.

Σοφία Ποιο ξενοδοχείο;

Νίκος Έχει σημασία;

- Σοφία Ναι έχει σημασία, γιατί είναι ικανός να μένει σε αχούρι. Και πιζάμες δεν πήρε μαζί του. Ρούχα δεν πήρε μαζί του. Είναι άξιος να φορά τα ίδια ρούχα μια βδομάδα.
- Νίκος Αυτό σε απασχολεί τώρα;
- Σοφία Αφού το έμαθες, γιατί δεν του τηλεφώνησες κι εσύ;
- Νίκος Υποτίθεται ότι δεν το ξέρω. Παράγγειλε στο Γιώργο να μην το πει, για να μη μας αναστατώσει.
- Σοφία Μένουν αυτά τα καμώματα στο κρυφό; Όλοι οι συγγενείς και φίλοι θα το ξέρουν κιόλας. Και πώς να τους αντικρύσω και τι να τους το πω;
- Νίκος Κανένας δεν ξέρει τίποτα. Κι ούτε θα το μάθουν.
- Σοφία Αν δεν το μάθουν σήμερα, θα το μάθουν αύριο, μεθαύριο...
- Νίκος Δεν θα υπάρξει αύριο και μεθαύριο. Όπου νάσαι έρχεται στο σπίτι.
- Σοφία Έρχεται στο σπίτι!
- Νίκος Ναι. Πήγε ο Γιώργος να τον φέρει.
- Σοφία Πήγε να τον φέρει!
- Νίκος Ναι.
- Σοφία Και γιατί να πάει να τον φέρει;
- Νίκος Αφού ήρθα εγώ σε σένα, πήγε ο Γιώργος σ' εκείνον.
- Σοφία Γιατί δεν έρχεται μόνος του; Γιατί να χρειαστεί να πάει ο αδερφός σου να τον φέρει; Μήπως θα τον φέρει με το ζόρι;
- Νίκος Τον ξέρεις να κάνει πράματα με το ζόρι;
- Σοφία Τότε γιατί δεν έρχεται μόνος του;
- Νίκος Μπορεί να ντρέπεται.
- Σοφία Που έφυγε δεν ντράπηκε, και θα ντραπεί που θα γυρίσει;
- Νίκος Μην αρχίσεις τα παράπονα μόλις περάσει την πόρτα. Άσε να αλλάξει η μέρα και η διάθεση, και σιγά σιγά θα τα βρείτε, όπως τα βρίσκουμε κι εμείς κι όλοι οι άλλοι σαν κι εμάς.
- Σοφία **(σιωπή)** Να πιστέψω ότι δεν τόχεις πει στη γυναίκα σου;
- Νίκος Πώς να της το πω, αφού δεν την έχω δει. Μόλις μου τηλεφώνησε ο Γιώργος, έφυγα από το γραφείο και ήρθα.
- Σοφία Ο Γιώργος τόχει πει στη γυναίκα του;
- Νίκος Δεν της τόχει πει.
- Σοφία Πού το ξέρεις;
- Νίκος Μια τόση σημασία έχει τέλος πάντων αυτή η λεπτομέρεια!
- Σοφία Δεν θέλω να βλέπω τις νύφες μου και να ντρέπομαι.
- (Κλειδί στην πόρτα)**
- Νίκος Έρχονται. Λοιπόν, όπως είπαμε, λόγια μετρημένα.
- Σοφία Τα δικά μου λόγια πάντα είναι μετρημένα.
- (Ανοίγει η πόρτα. Μπαίνει ο Γιώργος και μετά ο Αλέξης)**

Γιώργος Γεια σας
Νίκος Γεια.
Γιώργος Τι κάνετε;
Νίκος Τα λέμε.
Γιώργος **(σιωπή)** Να μας κάνεις καφέ μάνα;
Σοφία Να σας κάνω.
Αλέξης Εγώ δεν θέλω.
Γιώργος Κάνε του κι ας μην τον πιεί.
Αλέξης Δεν θέλω σου λέω. Έχω πιεί πέντε ως τώρα.
Σοφία Να κάνω η να μην κάνω;
Γιώργος Κάνε. **(Η Σοφία πάει μέσα)**
Αλέξης **(Σιωπή)** Το ότι τσακώθηκα με τη μάνα σας δεν ήταν λόγος να φύγετε και να αφήσετε τις δουλειές σας
Γιώργος Άλλο τσακώνομαι κι άλλο φεύγω από το σπίτι.
Αλέξης Ποιον άφησες στο κατάστημα ;
Γιώργος Ποιον άλλον; Την Αντιγόνη.
Αλέξης Θα δυσκολευτεί μόνη της η γυναίκα σου.
Γιώργος Δεν είναι η πρώτη φορά.
Αλέξης Λυπάμαι.
Γιώργος Αυτό δεν είναι πρόβλημα. Τώρα το πρόβλημα είναι άλλο.
Νίκος **(σιωπή)** Μπορούμε να μάθουμε τι πάθατε και τσακωθήκατε;
Γιώργος Άσε νάρθει και η μάνα μας. Δεν θέλω να τ'ακούω δυο φορές.
Αλέξης Δεν τηλεφώνησα, για νά'ρθετε μεσολαβητές.
Νίκος Γιατί τηλεφώνησες;
Αλέξης Τηλεφώνησα για να μην το μάθετε από αλλού.
Γιώργος Θέλεις να σας αφήσουμε μόνους να τα βρείτε;
Αλέξης Να πιείτε τον καφέ σας και να πάτε στο καλό.
Νίκος Εσύ τι θα κάνεις;
Αλέξης Εξαρτάται.
Νίκος Από τι εξαρτάται;
Αλέξης Από τις εξελίξεις.
Γιώργος Ποιες εξελίξεις; Τι πολιτικές ,τις κοινωνικές η τις οικονομικές;
Αλέξης Το πρόβλημα δεν είναι καθόλου αστείο.
Νίκος Ναι,σίγουρα. Το πρόβλημα είναι σοβαρό. Και ξέρεις ποιο είναι; Το πρόβλημα είναι...που δεν έχετε προβλήματα.
Αλέξης Καλύτερα να μη μιλήσω.
Γιώργος Γιατί να μη μιλήσεις.
Αλέξης Γιατί ό,τι και να πω δεν θα με καταλάβετε.
Γιώργος Γιατί να μη σε καταλάβουμε;

Αλέξης Ξεχάστε το. Αλλάξτε κουβέντα. **(στο Γιώργο)** Η Σοφία δίνει εξετάσεις για πτυχίο; Ο Χάρης έβγαλε άδεια οδηγού;

Γιώργος Αφού ξέρεις, γιατί ρωτάς;

Νίκος Άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε.

Αλέξης Τα δικά σου τι κάνουν; Η Αννούλα προσαρμόζεται στο νηπιαγωγείο; Ο Μιχαλάκης άρχισε να μιλά;

Σοφία **(Μπαίνει με τους καφέδες)**

Γιώργος Γιατί δεν έκανες και για σένα;

Σοφία Δεν θέλω.

Νίκος Γιατί δεν θέλεις;

Σοφία Διότι δεν θέλω.

Γιώργος Όπως θέλεις. Άντε εις υγεία κι όλα σε καλό.

Νίκος Εις υγεία. **(Δεν ανταποκρίνονται)** Στην υγείά σας είπα.

Αλέξης Εις υγεία.

Γιώργος Μπράβο ρε μάνα. Σαν τον καφέ σου δεν πίνω πουθενά.

Νίκος Ούτε κι εγώ ρε Γιώργο.

Σοφία Τότε νά'ρχεστε πιο συχνά.

Γιώργος Αυτό είναι παράπονο η επιθυμία;

Σοφία Και τα δυο.

Νίκος **(Σιωπή. Πίνει καφέ)** Μεταξύ σας τι παράπονα έχετε;

Γιώργος **(σιωπή)** Θα μας πείτε; Τι παράπονα, τι διαφορές έχετε;

Νίκος **(σιωπή)** Ποιος θα μας πει;

Αλέξης Όπως είπα... δεν θέλομε μεσολαβητές.

Νίκος Δεν πρόκειται να φύγομε απο δω, χωρίς να μάθομε τις διαφορές σας. **(σιωπή)** Λέγε πατέρα. Τι διαφορές έχετε;

Αλέξης Τα προβλήματα μας είναι πολλά και δύσκολα.

Γιώργος Πολλά και δύσκολα!

Αλέξης Ναι

Νίκος Δεν υπάρχει δηλαδή περίπτωση συνεννόησης.

Αλέξης Αμφιβάλλω.

Γιώργος Εσύ μάνα τι λες;

Σοφία Τι να πω!

Νίκος Έχει δίκαιο; Είναι τόσο μεγάλες οι διαφορές σας;

Σοφία Αν έτσι νομίζει, πώς να τον μεταπείσω !

Γιώργος Εσύ τι νομίζεις;

Σοφία Η αλήθεια είναι ότι όσο περνά ο καιρός, οι διενέξεις μας είναι πιο συχνές και πιο έντονες.

Νίκος Τι φταίει κατά την άποψη σου;

Σοφία Δεν ξέρω.

Γιώργος Ποιος ξέρει;

Σοφία Ρωτήστε τον .

Νίκος Τι φταίει;
 Αλέξης Ρωτήστε την.
 Γιώργος Δεν μαγειρεύει, δεν καθαρίζει, δεν πλένει, δεν σιδερώνει;
 Αλέξης Ίσα ίσα... όλη μέρα δεν ησυχάζει.
 Γιώργος Τότε;
 Αλέξης Μαζί της δεν ησυχάζω ούτε κι εγώ.
 Νίκος Γιατί δεν ησυχάζεις; Τι σε ενοχλεί;
 Αλέξης Η φασαρία που κάνει.
 Γιώργος Τι φασαρία κάνει;
 Αλέξης Τι φασαρία κάνει! Ούτε τα εστιατόρια δεν κάνουν τόση φασαρία όση κάνει η μάνα σας. Κάθομαι στο γραφείο μου και προσπαθώ να συγκεντωθώ κι όλη μέρα ακούω κατσαρόλες, πιάτα, ποτήρια, μαχαιροπήρουνα, βρύσες να στάζουν, πόρτες να ανοιγοκλείνουν. Σαν να βρίσκομαι σε μαγειρείο νεοσυλλέκτων όχι σε σπίτι. Άστε το κουβεντολόι!
 Γιώργος Κουβεντολόι ! Τι κουβεντολόι; Με ποιους μιλά;
 Αλέξης Μιλά μόνη της.
 Νίκος Και τι λέει;
 Αλέξης Λέει τις σκέψεις της. Ότι κάνει, ότι βλέπει κι ότι ακούει τα περιγράφει και τα σχολιάζει. Σχολιάζει μέχρι και τις ειδήσεις και τα προγράμματα στην τηλεόραση.
 Νίκος Εεε... παρακολουθείς και γεγονότα, ακούς και σχόλια!
 Αλέξης Ναι αλλά τι σχόλια!
 Γιώργος Τι σχόλια;
 Αλέξης Να σας πω ένα παράδειγμα. Παρακολουθούσαμε ένα βράδι στην τηλεόραση τον τελικό του τένις από το Ρολάν Γκαρόζ. Την ώρα που ο νικητής σήκωνε το κύπελο της νίκης, γυρίζει και μου λέει. "Μέχρι πόσοι άραγε μπορούνε να φάνε, αν εκείνη η λεκάνη γεμίσει με σούπα;"
 Νίκος Έλα τώρα... δεν ξεχωρίζεις το αστείο από το σοβαρό;
 Αλέξης Σοβαρό ή αστείο, όλη μέρα έτσι την έχω.
 Γιώργος Γιατί δεν κλείνεις την πόρτα του γραφείου σου;
 Αλέξης Αν την κλείσω θα παραπονιέται ότι την αφήνω μόνη και δεν της δίνω σημασία. Διότι είμαι υπόχρεος να μετέχω κι εγώ στο κουβεντολόι. Αλέξη, η νυφική μας φωτογραφία έχει ξεθωριάσει. Αλέξη, τα λουλούδια έχουνε κιτρινίσει. Αλέξη το πλυντήριο κάνει θόρυβο. Αλέξη ο Πέτρος και η Λίντα δεν θα παντρευτούν σ' αυτό το επεισόδιο... κι εγώ να πασκίζω να συγκεντρωθώ.
 Νίκος Έτσι είναι όπως τα λέει;
 Σοφία Ξέρετε βέβαια, ότι στα λόγια δεν τον πιάνει κανείς.

- Αλέξης Είναι παραχαϊδεμένη. Αυτη είναι η αιτία. Από δω αρχίζουν και τελειώνουν τα προβλήματα μας.
- Γιώργος Είναι παραχαϊδεμένη!
- Αλέξης Ναι, είναι παραχαϊδεμένη. Γιατί ήταν η τελευταία από πέντε αδέρφια. Κι όπως την είχανε παραχαϊδεμένη έτσι κι έμεινε. Δεν κατάφερα να την αλλάξω σε τίποτε.
- Νίκος Ποτέ δεν είναι αργά.
- Αλέξης Για να καταλάβετε τι λέω, θα σας πω κάτι που συνέβη πριν καμιά βδομάδα. Σαν καθόμωνα στο γραφείο μου, ακούω από την κουζίνα να φωνάζει. “Αλέξη με ενοχλεί μια μύγα”. Καταλαβαίνετε; Την ενοχλούσε μια μύγα και περίμενε να σηκωθεί από το γραφείο μου, για να πάω να τη διώξω .
- Νίκος Δεν μου λες; Μιλάς σοβαρά ή μας δουλεύεις;
- Αλέξης Είναι κι άλλα πολλά, που αν τα πω, θα πείτε ότι είμαι κακός.
- Νίκος Πες’τα να τα μάθουμε κι εμείς. (**Ειρωνικά**) Ίσως μπορέσουμε να βοηθήσουμε.
- Αλέξης Μη με ειρωνεύεσαι.
- Γιώργος Καλά σου λέει. Πες τα.
- Αλέξης Εεε είναι η πιο... η πιο σχολαστική γυναίκα στον κόσμο!
- Νίκος Σε τι είναι σχολαστική;
- Αλέξης Στο κάθε τι. Ένα παράδειγμα είναι όταν μαγειρεύει. Ας πούμε ότι μαγειρεύει φασόλια. Αφού τα μουλιάσει αποβραδής, σηκώνεται πρωί πρωί, και σαν να τάβλεπε στον ύπνο της, πάει στην κουζίνα και τα πιάνει ένα ένα, τα εξετάζει γύρω γύρω με πάσαν προσοχή και τα βάζει σε σειρά, ανά τριάδες, στην κατσαρόλα.
- Σοφία Θάπρεπε να στα βάζω, όπως τα φέρνω απ’τον μπακάλλη, να φας κάνα ζωύφιο, για να μάθεις να μην παραπονιέσαι.
- Αλέξης Αν μαγειρεύαν τα εστιατόρια με τη σχολαστικότητα της μάνας σας, θά πληρώναμε ένα μεροκάματο για μία φασολάδα.
- Σοφία Να πηγαίνεις να τρως στο εστιατόριο.
- Αλέξης Θα πηγαίνω.
- Νίκος Εσύ, σαν κάθεται στο γραφείο σου, πώς βλέπεις τι κάνει στην κουζίνα;
- Αλέξης Το ότι με κράζει συνεχώς κοντά της σας τό’χω πεί.
- Γιώργος Και τι σε ενοχλεί εσένα, αν εξετάζει ένα ένα τα φασόλια;
- Αλέξης Γιατί άμα μένει σκυφτή δύο ώρες πάνω από τη γούρνα, για να ακτινοσκοπήσει τα φασόλια, πονά τη μέση της. Κι όταν πονά τη μέση της, είμαι γω που την ακούω να γκρινιάζει από το πρωί ως το βράδυ.

- Νίκος Πες κάτι άλλο.
 Αλέξης Τι άλλο;
 Νίκος Άλλο κουσούρι της. Γιατί αυτό είναι αστείο.
 Αλέξης Σίγουρα είναι αστείο.
 Γιώργος Είναι αστείο, με την έννοια ότι κάτι ασήμαντο δημιουργεί σοβαρές διενέξεις μεταξύ σας.
 Αλέξης Μα αυτό είναι ένα. Είναι πολλά σαν κι αυτό, που όλα μαζί συνθέτουν το χαρακτήρα της.
 Νίκος Τον χαρακτήρα της τον δύσκολο εννοείς!
 Αλέξης Μη βάζετε στο στόμα μου λόγια που δεν είπα.
 Γιώργος Μπορεί να μην την αποκαλείς έτσι, αλλά την περιγράφεις.
 Αλέξης Αν είναι αυτό που καταλάβατε, δικό σας το φταίξιμο.
 Νίκος Τότε, ας πούμε τον χαρακτήρα, που δυσκολεύεσαι να ανεχτείς.
 Αλέξης Ούτε αυτό έχω πεί.(**Ακούεται ψιλή βροχή**)
 Γιώργος Πες μας τι ακριβώς θές να πείς.
 Αλέξης Εγώ δεν θέλω να πω τίποτε.
 Νίκος Πες ένα παράδειγμα, που σκιαγραφεί αυτόν τον χαρακτήρα, ο οποίος σου κάνει δύσκολη τη ζωή.
 Αλέξης Δεν είναι τη δική μου ζωή που κάνει δύσκολη. Είναι και των δυο μας η ζωή που γίνεται δύσκολη μ' αυτά που κάνει.
 Γιώργος Πες κάτι άλλο, γιατί αυτά που λες δεν μας έχουν πείσει.
 Αλέξης Να σας πω (**μικρή σιωπή**) Ακούτε που ψιλοβρέχει;
 Και χθές έβρεχε και προχθές. Φέτος, δόξα τω Θεώ, είχαμε καλό χειμώνα. Μπαίνομε στην άνοιξη, κι όμως μέρα παρά μέρα βρέχει.
 Νίκος Αυτό τι έχει να κάνει μαζί σας;
 Αλέξης Μισό λεπτό.(**Βγαίνει**)
 Γιώργος Πού πάει;
 Σοφία Πού θές να ξέρω ;
 Νίκος Κι εσύ ρε μάνα, αφού τον ξέρεις, γιατί δεν τον αφήνεις στην ησυχία του; Είναι ανάγκη να τον πιάνεις κουβέντα όλη μέρα;
 Σοφία Μην ακούτε τι λέει. Όταν βαρύνεται να κάτσει να γράψει, βρίσκει αφορμή, ότι τον ενοχλώ .
 Γιώργος Μήπως τον ενοχλείς, χωρίς να το καταλαβαίνεις;
 Σοφία Τότε γιατί δεν κλείνει την πόρτα; Γιατί είναι αυτός που τη θέλει ανοιχτή. Μόνο άμα έχω καλεσμένες κλείνει την πόρτα, για να μη μας ακούει λέει. Όταν είμαι μόνη στο σπίτι και κλείσω την πόρτα, σηκώνεται και την ανοίγει.

- Αλέξης (**Μπαίνει κρατώντας δύο πήλινες κούπες**) Μπορείτε να μαντέψετε τι έχουνε μέσα αυτές οι κούπες; Η μιά έχει σπόρους και ψίχουλα και η άλλη έχει νερό.Και φυσικά μαντεύετε ποιος τα έχει βάλει.Η μάνα σας βέβαια.Βάζει στη μία σπόρους και ψίχουλα, για να τρώνε τα πουλιά και βάζει σε ξεχωριστεί κούπα νερό, για να πίνουν. Μάλιστα. Βάζει νερό στα πουλιά να πίνουν μέσα στη βροχή.
- Γιώργος (**Σιωπή. Κοιτάζει το Νίκο και σταυροκοπιούνται**) Τι πουλιά έχετε; Έχετε αγοράσει πουλιά; Πότε τα πήρατε;
- Αλέξης Δεν έχομε πουλιά σε κλουβί. Λέω για τα πουλιά τα λεύτερα, τα πουλιά τα πετούμενα. Τα σπουργίτια, τους σπίνους ,τα κοτσύφια, τα περιστέρια, τα τρυγόνια, τα χελιδόνια...
- Νίκος Σε ενοχλούν τα πουλιά;
- Αλέξης Αυτό κατάλαβες;
- Νίκος Για να πω την αλήθεια τίποτε δεν κατάλαβα.
- Αλέξης Ποιος συνηθισμένος, ποιος καθημερινός άνθρωπος βάζει στα λεύτερα πουλιά νερό να πίνουν!
- Γιώργος Αυτό εσένα τι σε ενοχλεί;
- Αλέξης Το λέω, για να καταλάβετε τον τρόπο που σκέφτεται η μάνα σας. Μόνο η Αννούλα θα μπορούσε να σκεφτεί κάτι τέτοιο. **(Στο Νίκο)**Την περασμένη βδομάδα,την είδα να κάνει κάτι ανάλογο κι εκείνη.Την είδα να βάζει μια παπαδίτσα σε ένα κουτί και να της βάζει νερό να πίνει και φυλλαράκια να τρώει.Και στόλισε και το τραπέζι της με ένα χαμολούλουδο.
- Σοφία Τι νερό είναι αυτό που έχουνε μέσα οι κούπες που κρατάς;
- Αλέξης Αφού βρέχει, είναι νερό της βροχής. Δεν είπα ότι αυτό το νερό τόχεις βάλει εσύ. Είπα ότι βάζεις νερό στα πουλιά, ακόμα κι όταν βρέχει
- Σοφία Την ημέρα που έβαλα δεν έβρεχε.
- Αλέξης Δεν έβρεχε,αλλά υπήρχε νερό στη γη, από τις προηγούμενες βροχές.
- Σοφία Για να το βάλω, είδα ότι στην αυλή μας δεν υπήρχε νερό.
- Αλέξης Συγγνώμη, έχεις την ντύπωση ότι τα πουλιά σε ξεχωρίζουν και σε προτιμούν εσένα, παρά τους γείτονες μας;
- Σοφία Δεν καταλαβαίνω τι λες.
- Αλέξης Λες να υπολογίζουν, ότι θα παρεξηγηθείς, αν πετάξουνε σε διπλανές αυλές, η στη λίμνη του πάρκου παρακάτω να πιούνε νερό;
- Σοφία Τα πουλιά πίνουν νερό όπου βρούνε. Εγώ το βάζω στην περίπτωση που δεν θα βρούνε.
- Αλέξης Καταλαβαίνετε ότι δεν βγάζομε άκρη.

- Γιώργος Αυτό είναι το μόνο σίγουρο.
Αλέξης Σε κείνα που πρέπει να δίνει σημασία δεν δίνει και δίνει σημασία σε κείνα που δεν τη χρειάζονται.
- Νίκος Και ποια είναι εκείνα που πρέπει να τους δίνει σημασία;
Αλέξης Μισό λεπτό. (Βγαίνει έξω)
Σοφία Βλέπετε τι τραβάω!
- Γιώργος Να κάνεις υπομονή.
Σοφία Πόση υπομονή να κάνω; Δεν αντέχω πια. Και κάθε μέρα που περνά γίνεται και πιο γκρινιάρης.
- Νίκος Να μη μένεις σπίτι. Να βγαίνεις.
Σοφία Και πού να πηγαίνω;
- Γιώργος Στις φίλες σου, στις γειτόνισσες.
Σοφία Οι γειτόνισσες έχουν τους άντρες τους.
Νίκος Οι άντρες τους κάθονται όλη μέρα σπίτι ;
Σοφία Ούτε ξέρω, ούτε ρωτώ να μάθω.
- Γιώργος Να πηγαίνεις σε κανένα καφέ.
Σοφία Μόνη μου, εβδομήντα χρόνων γυναίκα, να πηγαίνω σε καφέ; Τι να κάνω στο καφέ; Και τις δουλειές μου ποιος θα τες κάνει;
- Γιώργος Συγνώμη ρε μάνα, αλλά το τραβά κι εσένα η ψυχή σου.
Αλέξης (Μπαίνει κρατώντας μία γλάστρα με φυτό, ένα μπουκάλι κι ένα κομάτι νήμα) Κοιτάξτε για να καταλάβετε τι εννοώ. Όταν πρόκειται να λείψουμε για μέρες από το σπίτι, έχει την ένοια ότι θα διψάσουν οι γλάστρες της, που είναι κάτω από το μπαλκόνι και δεν τις πιάνει η βροχή. Έχει λοιπόν επινοήσει ένα σύστημα για να τις ποτίζει. Παίρνει ένα μπουκάλι για κάθε γλάστρα και το γεμίζει με νερό. Βάζει το το μπουκάλι πάνω στο χώμα της γλάστρας και παίρνει ένα κομμάτι νήμα, σαν κι αυτό, και βάζει τη μια άκρη στο μπουκάλι και την άλλη στη γλάστρα, ετσι όπως το κάνω, για να διοχετεύεται το νερό από το μπουκάλι στη γλάστρα.
- Νίκος Καλή η σκέψη της.
Αλέξης Το πιο σημαντικό όμως δεν το σκέφτηκε. Και παρόλο που της το είπα και της το λέω κάθε φορά, δεν ακούει και κάνει αυτό που ξέρει.
- Γιώργος Και τι είναι αυτό που της παραγγέλλεις;
Αλέξης Για να διοχετεύεται το νερό από το μπουκάλι στη γλάστρα, το μπουκάλι πρέπει να κάθεται πιο ψηλά από τη γλάστρα.
Σοφία Δεν χρειάζεται κάθεται πιο ψηλά, γιατί άμα είναι γεμάτο, η στάθμη του νερού είναι πιο ψηλά από την επιφάνεια της γλάστρας.

- Αλέξης Ναι αλλά, όταν το μπουκάλι είναι αρκετά ψηλά, η βαρύτητα θάναι μεγαλύτερη και οι γλάστρες σου θα πίνουν πιο πολύ.
- Σοφία Εγώ τόσο τις θέλω να πίνουν.
- Αλέξης Τότε γιατί τα φυτά σου είναι μαραμένα;
- Σοφία Δεν είναι μαραμένα.
- Αλέξης Κι όμως, όταν επιστρέφουμε στο σπίτι,εγώ τις πιο πολλές φορές τα βρίσκω μαραμένα.
- Σοφία Ποια φυτά είδες μαραμένα;
- Αλέξης Το βασιλικό σχεδόν πάντα τονε βρίσκω μαραμένο.
- Σοφία Τότε θάναι άλλο το πρόβλημα
- Αλέξης Είναι αδύνατο να συνεννοηθούμε.
- Νίκος Να κάνω μια εισήγηση; Δεν χρειάζεται να συνεννοείστε. Γιατί να συνεννοείστε; Δεν υπάρχει λόγος να συνεννοείστε. Προσπαθούν να συνεννοηθούν εκείνοι που έχουν να λύσουν προβλήματα. Εσείς δεν έχετε κανένα πρόβλημα. Τα παιδιά σας τα παντρέψατε. Άρχισαν μάλιστα να ζευγαρώνουν και τα εγγόνια σας. Κάνατε ό,τι καλύτερο μπορούσατε.Κανένας δεν σας έχει ανάγκη,κανέναν δεν έχετε ανάγκη. Σταματείστε λοιπόν την προσπάθεια να συνεννοηθείτε. Ζήστε απλώς. Συνυπάρξτε. Όσα χρόνια σας έχουν μείνει, άστε τα να περάσουν ήσυχα κι ανέμελα.
- Αλέξης Πολύ εύκολο να το λες.
- Γιώργος Ποια είναι η δυσκολία;
- Αλέξης Οι δυσκολίες είναι πολλές.
- Νίκος Αν είναι σαν κι αυτές που μας περιγράφεις, δεν είναι δυσκολίες, είναι παραξενιές.
- Αλέξης Η πιο μεγάλη δυσκολία είναι τα παράπονα της.
- Γιώργος Συγνώμη, αλλά είν'εσένα π'ακούμε τόση ώρα να παραπονιέσαι. Δεν είναι τη μάνα μας.
- Αλέξης Αυτό είναι το μυστικό της. Μπροστά σε άλλους δεν ανοίγει το στόμα της.Μου τα λέει όλα μαζεμένα,όταν είμαστε μόνοι.
- Νίκος Και τι είναι αυτά που σου λέει;
- Αλέξης Παράπονα.
- Γιώργος Τι παράπονα;
- Αλέξης Για το κάθε τι.
- Νίκος Λέγε συγκεκριμένα.
- Αλέξης Δεν θέλω να σπαταλώ την ώρα σας.
- Γιώργος Μια κι αφήκαμε τις δουλειές μας, η μέρα είναι δική μας. Λέγε. Τι παράπονα σου κάνει;
- Αλέξης Από πού να αρχίσω και πού να τελειώσω;
- Νίκος Άρχισε από τα μικρά και τελείωσε με τα μεγάλα.

- Αλέξης Τα παράπονα, μικρά η μεγάλα, σε κουράζουν με τον ίδιο τρόπο, από όποια αφορμή κι αν ξεκινούν. Γιατί είναι από αφορμές που αρχίζουν τα παράπονα. Άλλες είναι οι αιτίες. Για το κάθε παράπονο υπάρχει αφορμή και αιτία.
- Γιώργος Θα μας κάνεις διάλεξη για τα παράπονα τώρα;
Αλέξης Δεν κάνω διάλεξη σε κανένα. Ούτε σας κάλεσα εδώ. Σας το ξαναλέω. Πηγαίνετε στις δουλειές σας, στις οικογένειες σας κι άστε μας εμάς.
- Νίκος Δεν πρόκειται να φύγουμε από δω, αν δεν μάθουμε ποιες είναι οι διαφορές, που σ'έχουν κάνει να φύγεις από το σπίτι και να την αφήσεις μόνη τρεις ημέρες.
- Γιώργος Λέγε τι παράπονα σου κάνει.
Αλέξης Άστε με ήσυχο.
Νίκος Εσύ μάνα τι παράπονα έχεις;
Σοφία Εγώ! Ο πατέρας σας είναι που έχει παράπονα.
Γιώργος Τι παράπονα;
Σοφία Τον ακούτε. Χρειάζεται να τα πώ;
Νίκος Εσύ δεν έχεις παράπονα;
Σοφία Εγώ, αν έχω παράπονα, τα κρατάω για τον εαυτό μου, για να μη ρίχνω λάδι στη φωτιά.
- Γιώργος Πές τα τώρα, που είμαστε εδώ και προλαβαίνουμε τη φωτιά να μη φουντώσει.
- Σοφία Εγώ να τον κατηγορήσω! Εγώ δεν έχω πει άσχημη λέξη για αυτόν σε κανέναν και θα τον κατηγορήσω μπροστά σας; Μπροστά στα παιδιά του;
- Αλέξης Βλέπετε τι διπλωματική απάντηση! “Παρόλα τα κουσούρια μου, θέλει να πει, προτιμά να με ανέχεται και να υποφέρει μαζί μου, παρά να με κατηγορήσει”.
- Σοφία Είπα εγώ αυτά τα λόγια;
Αλέξης Δεν χρειάστηκε να τα πείς. Συμπεραίνονται από τα συμφραζόμενα.
- Σοφία Μπορώ εγώ να τα βγάλω πέρα μαζί του; Σας ρωτώ. Μπορώ εγώ να τον συναγωνιστώ στα λόγια;
- Αλέξης Μάνα μου η καημένη η Σοφία, η αδύναμη η Σοφία! Στόμα έχει και μιλιά δεν έχει.
- Νίκος Πώς της μιλάς έτσι;
Αλέξης Είμαι κι εγώ άνθρωπος και χάνω τον έλεγχο μου.
Γιώργος Σε σένα τον ίδιο λέει τα παράπονα της;
Αλέξης Από την ώρα που ξυπνά μέχρι την ώρα που κοιμάται.
Νίκος Αφού δεν τα λέει η ίδια, πες τα εσύ τα παράπονα της.
Αλέξης (Στη Σοφία) Να τα πώ;

- Σοφία Με ρωτάς εμένα;
 Αλέξης Ποιον να ρωτήσω;
 Σοφία Δεν ξέρεις ποιον να ρωτήσεις;
 Αλέξης Να ένα παράπονο. Ό,τι κι αν τη ρωτήσω δε δίνει απάντηση. Απαντά με ερώτηση. Αν τη ρωτήσω αν θέλει να φάμε ,θα με ρωτήσει...θα μείνομε νηστικοί; Αν τη ρωτήσω αν θέλει κάτι να πιούμε, θα με ρωτήσει...θα μείνομε διψασμένοι; Αν τη ρωτήσω αν θέλει να βγούμε θα με ρωτήσει...θα κάτσουμε να σε κοιτώ και να με κοιτάς; Αν τη ρωτήσω αν νυστάζει, θα με ρωτήσει...θα μείνομε ξάγρυπνοι; Ποτέ δεν πήρα από το στόμα της ένα ναι η ένα όχι.
- Γιώργος Συγνώμη, αυτό δεν είναι παράπονο της.Είναι παράπονο σου.
 Αλέξης Το ξέρω, αλλά δόθηκε αφορμή και το θυμήθηκα.
 Νίκος Αφορμή ή αιτία;
 Αλέξης Μη με κοροϊδεύεις.
 Γιώργος Είναι καλά να ξέρουμε , για να μη καταλήγουμε σε λανθασμένα συμπεράσματα.
- Αλέξης Μη με κοροϊδεύετε είπα.
 Σοφία Το Σάββατο με ρώτησες αν ήθελα να πάμε στο θέατρο και σου είπα όχι. Σου είπα όχι, χωρίς καμιά επιφύλαξη.
- Αλέξης Αυτή τη μέρα γράψε τη να τη γιορτάζουμε .
 Σοφία Και με πήρες με το ζόρι.Και δεν πέρασα καθόλου καλά. Και σου είπα ότι δεν θέλω να ξαναπάω στο θέατρο.Κι αν με ξαναρωτήσεις,δεν θα σε ρωτήσω, για να παραπονιέσαι ότι σε ρωτώ. Θα σου πω όχι. Και στο λέω από τώρα.Δεν θέλω να ξαναπάω στο θέατρο. Και μη μου ξαναπείς να πάω .
- Νίκος Αφού δεν θέλει,γιατί την παίρνεις ;
 Αλέξης Γιατί, αν πάω μόνος μου, άμα γυρίσω θα τη βρώ με τα μούτρα κατεβασμένα, επειδή την άφησα μόνη στο σπίτι.
- Γιώργος Εσύ μάνα γιατί δεν θές να πάς;
 Σοφία Γιατί δεν περνώ καλά.Γιατί τα έργα που βλέπουμε είναι σκληρά, είναι αισχρά είναι άχαρα.Κι αναρωτιέμαι.Μόνο κακία, ασχήμια και απονιά υπάρχει στον κόσμο;Δεν υπάρχει καλοσύνη, ομορφιά και τρυφερότητα; Στη ζωή δεν υπάρχουνε μόνο θύτες και θύματα.Υπάρχουν και πρόσωπα που αυτοθυσιάζονται καθημερινά στο βωμό της κατανόησης και της συνύπαρξης. Κι αυτά είναι και τα πιο ενδιαφέροντα πρόσωπα.
- Αλέξης Αυτά τα έργα παίζουνε , σ'αυτά πάμε.
 Σοφία Γιατί να πηγαίνομε; Γιατί να χάνουμε την ώρα μας ; Για νάχουμε να λέμε ότι πάμε θέατρο; Δεν θέλω να ξαναπάω.

- Γιώργος Μην ξαναπάς
 Σοφία Και νιώθω και ξένη κάθε φορά που με παίρνει. Γιατί άμα τελειώσει η παράσταση, φεύγει και μ' αφήνει να στέκομαι μόνη στο φουαγιέ να περιμένω.
- Νίκος Φεύγει! Πού φεύγει και πάει;
 Σοφία Πάει να δει τους ηθοποιούς στα καμαρίνια.
- Γιώργος Γιατί δεν την παίρνεις μαζί σου;
 Αλέξης Γιατί δεν έρχεται.
- Νίκος Γιατί δεν πάς μαζί του;
 Σοφία Γιατί πήγα μια φορά κι ήσαν όλοι με τα εσώρουχα.
- Γιώργος Να χτυπάτε προτού μπαίνετε.
 Σοφία Δεν θέλω να ξαναπάω.
 Αλέξης Βλέπετε τι τραβάω !
 Νίκος Εμείς να δεις τι τραβάμε!
- Γιώργος Εσύ είναι ανάγκη να πηγαίνεις κάθε φορά να βλέπεις τους ηθοποιούς;
 Αλέξης Τους ξέρω. Αρκετοί έχουνε παίξει σε έργα δικά μου. Την ώρα της παράστασης με βλέπουνε να κάθομαι στην πλατεία. Αν δεν πάω να τους δω, θα παρεξηγηθώ. Μπορεί και να νομίσουν ότι δεν μ' αρέσανε, γι αυτό κι απέφυγα να πάω να τους δω. Πού να ξέρουν, ότι είναι άλλο, πολύ πιο σοβαρό το πρόβλημα μου.
- Νίκος Κατάλαβες κάτι;
 Γιώργος Ναι. Φτάσαμε σε αδιέξοδο. Χρειαζόμαστε μεσολάβηση. Άνοιξε δυο μπίρες ρε μάνα.
- Αλέξης Γιατί να ανοίξει η μάνα σου; Είναι υπηρέτρια σου; Πήγαινε να φέρεις μόνος σου.
- Γιώργος Εντάξει. Συγγνώμη. **(φεύγει. Πάει και η Σοφία μαζί του)**
- Νίκος Ξέρεις βέβαια, ότι όλες αυτές οι προστριβές κι αυτές οι διενέξεις είναι γιατί δεν έχετε τι να κάνετε.
 Αλέξης Έχω πολλά να κάνω εγώ.
 Νίκος Εσύ έχεις. Εκείνη έχει;
 Αλέξης Κάνει τις δουλειές της, όπως τις έκανε πάντα.
- Νίκος Τι φταίει τότε;
 Αλέξης Ίσως να φταίει η ηλικία .
 Νίκος Έφτασε ο καιρός νάρθετε κοντά μας. Έχετε το σπίτι σας.
 Αλέξης Κι αυτό το σπίτι τι να το κάνουμε;
 Νίκος Πουλείστε το η ενοικιάστε το. Σκέψου και λίγο πονηρά. Αν μετακομίσετε κοντά μας, θα περνά την ώρα της με τα εγγόνια της και θα νιώθεις κι εσύ πιο ελεύθερος.

Αλέξης Πώς να της πω μάζεψε τα να φύγουμε; Ζήσαμε τα καλύτερα μας χρόνια σ' αυτό το σπίτι και σ' αυτή την πόλη. Κι αν σας γέννησε αλλού, εδώ σας μεγάλωσε. Εδώ σας περίμενε άγρυπνη στο παράθυρο τα βράδια. Κι όταν σας έβλεπε να έρχεστε, ερχότανε στο κρεβάτι, για να μην τη δείτε ότι ήτανε ξύπνια και μαραζώσετε. Και ποτέ δεν είπε τίποτα και ποτέ δεν το μάθατε και ποτέ δεν το εχτιμήσατε.

Νίκος Δείξαμε ποτέ αχαριστία;

Αλέξης Θέλεις να σου πω;

Νίκος Θέλω ναι.

Αλέξης Ξέχασ' το.

Νίκος Εεε όχι, δεν μπορείς να λες κουβέντες του αέρα.

Αλέξης Στη ζωή, εκτός από δικαιώματα, έχομε κι υποχρεώσεις, γιατί δεν έχομε πέσει από τον ουρανό. Κάποιοι μας γέννησαν και μας ανάθρεψαν. Κάποιοι ξαγρύπνησαν και πόνεσαν για μας .

Νίκος Μίλα καθαρά.

Αλέξης Αφού θες ν' ακούσεις, άκου λοιπόν. Κι αφού μιλώ μαζί σου δεν θα σου πω για τα καμώματα του αδερφού σου. Θα σου πω για τα δικά σου. **(σιωπή)** Όταν τέλειωσες τις σπουδές σου και γύρισες, ούτε μια βδομάδα δεν μας έδωσες τη χαρά να μείνεις μαζί μας. Κι ας γίναμε θυσία να σε σπουδάσουμε. Θυμάμαι καλά τα λόγια σου. Ήσουν α ψυχρός, σαφής και λακωνικός. “Εγώ, είπες, θα πάω στην πόλη που γεννήθηκα να ζήσω. Πάρτε το απόφαση”. **(σιωπή)** Γύρισα και την κοίταξα και είδα που αναστέναζε βαθιά. **(σιωπή)** Πάγματι, τόπες και τόκανες. Την άλλη μέρα κιόλας τα μάζεψες κι έφυγες. **(σιωπή)** Τις επόμενες ημέρες είχε φουσκώσει το στήθος της. Την πήρα κι έκανε μαστογραφία, που ευτυχώς δεν έδειξε τίποτα κακό. Εγώ όμως ήξερα την αιτία.

Νίκος Σου παραπονέθηκε; Σου είπε τίποτα;

Αλέξης Ούτε μου είπε, ούτε της είπα ποτέ τίποτα.

Νίκος Και μου το λες ύστερα από είκοσι χρόνια;

Αλέξης Δεν ήθελα να σε λυπήσω, νεαρό τότε βλαστάρι .

Νίκος **(Σιωπή)** Δεν υπολόγισα. Δεν ήξερα. Λυπάμαι. Συγνώμη.

Αλέξης Τι να κάνω το συγνώμη ύστερα από είκοσι χρόνια; Και, εν πάσει περιπτώσει, το συγνώμη σε κείνη να το πεις, γιατί εγώ δεν περιμένω πια τίποτα από κανέναν.

Νίκος Αυτό δεν είναι και πολύ κολακευτικό για σένα. Γιατί αυτός που δεν καταδέχεται να πάρει είναι αυτός που δεν θέλει ούτε και να δώσει .

Αλέξης Ξέρεις πολλούς, που δώσανε όσα δώσαμε εμείς;

- Νίκος Το ξέρουμε και το εκτιμάμε. Όμως ένα παρελθόν, όσο γόνιμο κι αν είναι, δεν δικαιολογεί ένα άγονο παρόν.
- Αλέξης Άγονο παρόν!
- Νίκος Όταν λες ότι δεν περιμένεις τίποτα από κανέναν σημαίνει ότι τάχεις παρατήσει.
- Αλέξης Δεν τάχω παρατήσει. Άλλοι τάχουνε παρατήσει. Και ξέρεις ποιούς εννοώ. Κάποιοι που μεγάλωσαν με τόσα όνειρα και ζούνε χωρίς όνειρα. Κάποιοι που μοναδικό τους όνειρο είναι πότε να φτάσει το Σαββατοκυριάκο. Κάποιοι που δίνουν την εντύπωση ότι δεν ανησυχούν για τίποτα. Κι αυτό, πρόσεξε, είναι πάρα πολύ ανησυχητικό. **(Σιωπή)** Ένα πράμα δεν έχετε καταλάβει. Ότι όσο πιο πλούσια είναι τα όνειρα, τόσο πιο πλούσια γίνεται και η ζωή. **(σιωπή)** Το λάθος μας μαζί σας, ήταν που στρώσαμε για σας ένα χαλί με ροδοπέταλα. Μα η στράτα της ζωής είναι γεμάτη αγκάθια. Και τώρα που κάνατε παιδιά και ξέρετε τι βάσανο είναι να τα αναθρέψεις, κάποιες αλήθειες καλό είναι να τις μάθετε. Και δεν πειράζει, αν χάσετε και κανένα βράδι από τον ύπνο σας.
- Γιώργος **(Μπαίνει κρατώντας τρία μπουκάλια μπίρες, Πίνει και δίνει στον Αλέξη και το Νίκο)** Εβίβα κι όλα σε καλό.
- Αλέξης Γιατί έμεινε στην κουζίνα η μάνα σου;
- Γιώργος Βάζει πλυντήριο.
- Αλέξης Πάλι βάζει πλυντήριο!
- Γιώργος Τι σε ενοχλεί;
- Αλέξης Γιατί κάθε μέρα παραπονιέται ότι είναι κουρασμένη.
- Γιώργος Και είναι το πλυντήριο που την κουράζει;
- Αλέξης Είναι όλες οι δουλειές της, που δεν έχουν τελειωμό.
- Γιώργος Οι δουλειές δεν κουράζουν. Κι αν με ρωτάς εμένα, ανοίγει δουλειές για να ξεδίνει.
- Αλέξης Να ξεδίνει από τι;
- Γιώργος Από τη μοναξιά και την κλεισούρα.
- Αλέξης Και φταίω γω!
- Γιώργος Δεν είπα ότι φταίς εσύ.
- Αλέξης Ποιος φταίει τότε;
- Γιώργος Δεν είστε οι μόνοι που νιώθετε το ίδιο. Είναι σχεδόν όλοι στην ηλικία σας .
- Αλέξης Να το πάρουμε απόφαση δηλαδή, ότι από δω και πέρα έτσι θα ζούμε. Βάρος ο ένας στον άλλο.
- Γιώργος Έτσι έχει καταντήσει η σχέση σας;
- Αλέξης Δεν κάνει βήμα χωρίς εμένα.

- Γιώργος Έτσι την έχεις μάθει.
 Αλέξης Έχω γίνει σκλάβος της.
 Γιώργος Σκλάβος της!
 Αλέξης Σκλάβος της ναι. Γιατί πουθενά και με καμιά παρέα δεν μπορώ να κάτσω, χωρίς νάχω την ένοια της. Οι άλλοι τρώνε και πίνουν κι αστειεύονται και γελάνε κι εγώ τη σκέφτομαι μόνη στο σπίτι. Κι όσο πάει γίνεται και πιο δύσκολο γιατί πληθαίνουν και οι αρρώστιες και οι ανασφάλειες μας.
- Γιώργος Δεν φαίνεσαι νάχεις ανασφάλειες.
 Αλέξης Δεν λέω για μένα. Λέω για εκείνη.
 Νίκος Είναι καιρός να μετακομίσουν.
 Γιώργος Καλά σου λέει. Νά'ρθετε κοντά μας. Εκεί που είμαστε όλοι.
 Αλέξης Εδώ είναι το γραφείο μου, εδώ στη γωνιά μου έμαθα να δουλεύω. Όταν κάθομαι αλλού, δεν μπορώ να συγκεντρωθώ.
- Νίκος Όλα είναι μια συνήθεια.
 Γιώργος Σε ένα μήνα ούτε που θα θυμάστε αυτό το σπίτι.
 Νίκος Η μάνα μου τι λέει;
 Αλέξης Η μάνα σου, αν δεν με ρωτήσει, δεν αποφασίζει τι θα μαγειρέψει, και θα αποφασίσει αν θα μετακομίσουμε;
- Γιώργος Αποφάσισε εσύ λοιπόν.
 Αλέξης Περάσαμε τα καλύτερα μας χρόνια εδώ. Και ζωή δεν είναι τα υλικά αγαθά, όσο πολύτιμα κι αν είναι. Ζωή είναι αυτά που κουβαλάμε στην ψυχή μας. Ζωή είναι οι σκέψεις και οι αναμνήσεις. Είναι τα όνειρα και οι ελπίδες, που άμα σβήσουν, σβήνει και η ζωή μας.
- Γιώργος Γιατί να σβήσουν τα όνειρα σου; Τα όνειρα και οι ελπίδες των παιδιών σου μπορεί να γίνουν και δικά σου.
 Αλέξης Τα όνειρα και οι ελπίδες των άλλων, όσο δικοί σου και αν είναι, δεν είναι αρκετά να σε κρατήσουν ζωντανό, γιατί η ζωή είναι σαν τη γυναίκα. Άμα σταματήσεις να της δίνεις σε εγκαταλείπει.
- Νίκος Εεε δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί να σε εγκαταλείψει η ζωή, αν φύγεις απ' αυτό το σπίτι.
 Αλέξης Αν μ'άκουες, θα καταλάβαινες.
 Σοφία **(Μπαίνει κρατώντας ένα μπουκάλι γάλα)** Μου ανοίγετε αυτό το μπουκάλι; Άμα το κλείνει ο κύριος Αλέξης, είναι αδύνατο να τ'ανοίξω. Κι όχι μόνο το γάλα. Όλα τα μπουκάλια που έχουμε στο σπίτι. Και το νερό και το λάδι και τη ζάχαρη και τον καφέ και το μέλι και τη μαρμελάδα...
- Γιώργος **(Το παίρνει και το ανοίγει)** Να που άνοιξε.
 Σοφία Εγώ είναι αδύνατο να τ'ανοίξω.

- Αλέξης Όταν το παίρνομε από το περίπτερο, που είναι κλειστό από το εργοστάσιο, το ανοίγεις χωρίς κανένα πρόβλημα. Άμα το κλείνω εγώ, δεν μπορείς να τ'ανοίξεις !
- Σοφία Εσύ να το δείς , που το σφίγγεις μ'όλη σου τη δύναμη.
- Αλέξης Ίσως και να νομίζεις ότι το σφίγγω, για να σε δυσκολεύω.
- Σοφία Δεν είμαι τρελλή, για νάχω έμμονες ιδέες.
- Αλέξης Τότε γιατί το σφίγγω;
- Σοφία Εσύ ξέρεις.
- Αλέξης Θές να τ'αφήνω ανοιχτό να χύνεται, σαν κάνεις κι εσύ;
- Σοφία Εγώ τ'αφήνω ανοιχτό να χύνεται!
- Αλέξης Ναι τ'αφήνεις. Κι όχι μόνο τα μπουκάλια, αλλά και τις βρύσες και το ψυγείο και τον φούρνο.
- Σοφία Τον φούρνο τον αφήνω ανοιχτό,για να μην κάνει υγρασία.
- Αλέξης Τις βρύσες γιατί τις αφήνεις ανοιχτές;
- Σοφία Δεν τις αφήνω ανοιχτές.
- Αλέξης Τότε γιατί στάζουν, όταν τις κλείνεις εσύ;
- Σοφία Σε κάθε σπίτι, κάποια ώρα, κάποια βρύση μπορεί να στάζει.
- Αλέξης Έγώ πάω στοίχημα ότι,αυτή τη στιγμή,στο δικό μας σπίτι, αν κάνουμε λίγη ησυχία ,θα ακούσουμε μια βρύση να στάζει.
- Νίκος Κόφτο,άλλαξε κουβέντα.
- Αλέξης Σας παρακαλώ...κάντε μισό λεπτό σιγή...μόνο μισό λεπτό. Έστω και δεκαπέντε δευτερόπετα
- Γιώργος Θα μας γράψει η ιστορία.Θα μείνομε οι μοναδικοί στην ιστορία του ανθρωπίνου γένους,που κάνομε μονόλεπτη σιγή για μια βρύση.
- Αλέξης Σας παρακαλώ...σας παρακαλώ...
- Νίκος Φτάνει,για τ'όνομα του θεού.
- Αλέξης Σας παρακαλώ, κάντε μου το χατήρι.**(Σιγή.Ακούεται βρύση να στάζει.)** Την ακούτε; Σας ρωτώ, την ακούτε; Απαντήστε μου ρε. Την ακούτε;
- Γιώργος Δεν την ακούμε.
- Αλέξης Δεν την ακούτε!
- Γιώργος Όχι.
- Αλέξης Εσύ ρε την ακούς;
- Νίκος Όχι.
- Αλέξης Δεν την ακούς ούτε κι εσύ !
- Νίκος Όχι.
- Αλέξης Θα με βγάλετε τρελλό ρε; Είναι δυνατό να μην την ακούτε;
- Γιώρ-Νίκος Δεν την ακούμε.
- Αλέξης Εντάξει λεβέντες μου.**(σιωπή)** Εσύ την ακούς;

- Σοφία Την ακούω.
 Αλέξης Ώστε την ακούς!
 Σοφία Ναι,μην έχεις ένοια.Δεν άρχισες ακόμα να παρακούς. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι οι βρύσες μας στάζουνε μέρα-νύχτα.
- Αλέξης Άρα για τώρα έχω δίκαιο.
 Σοφία Κι αν στάζουνε πού και πού,τις προτιμώ να στάζουν παρά να μη μπορώ να τις ανοίγω.
- Αλέξης Προτιμάς τις βρύσες να στάζουν!
 Σοφία Ναι.
 Αλέξης Θέλατε ν'ακούσετε παράπονα. Αυτά είναι τα παράπονα της. Το ότι σφίγγω τις βρύσες και δεν μπορεί να τις ανοίγει,το ότι δεν τυλίγω τα μανίκια μου όταν τη βοηθώ στην κουζίνα, το ότι δεν κρεμάζω τα ρούχα μου στο ντουλάπι...
- Σοφία Αυτά δεν είναι παράπονα. Αυτά τα συνήθισα. Συνήθισα να βλέπω τα μανίκια σου να κρέμονται , το παντελόني και το πουκάμισο σου πάνω στην καρέκλα,τα παπούτσια σου κάτω από την καρέκλα,τις κάλτσες πάνω στα παπούτσια,τα χαρτιά σου πεταμένα εδώ κι εκεί ,τις βρύσες και τα μπουκάλια ερμητικά κλειστά,που να μη μπορώ να τα ανοίγω...
- Αλέξης Το ψυγείο γιατί τ'αφήνεις ανοιχτό;
 Σοφία Αν τό ξεχνώ καμιά φορά, δεν σημαίνει ότι θέλω να τ'αφήνω ανοιχτό.
- Αλέξης Ενώ τα μπουκάλια και τις βρύσες θέλεις .
 Σοφία Ναι,θέλω.
- Αλέξης Ιδού. “ Ού χρείαν έχομεν μαρτύρων”
 Γιώργος Άρον άρον..σταύρωσον αυτήν.
 Αλέξης Μην το ρίχνεις στ'αστείο.
 Νίκος Μα είναι σοβαρά πράματα αυτά;
 Αλέξης Τα απλά και καθημερινά είναι τα σημαντικά που συνθέτουν τη ζωή μας.
- Γιώργος Και τα σύνθετα και διαχρονικά είναι τα σχολαστικά, που την αποσυνθέτουν.
- Αλέξης Εγώ σχολαστικός !
 Νίκος Αν ανοίξεις μια εγκυκλοπαίδεια και βρείς τη λέξη σχολαστικός , δίπλα της θα δεις τη φωτογραφία σου.
- Σοφία Θα τσακωθείτε τώρα για τα μπουκάλια;
 Γιώργος Είναι ένα από τα καθημερινά σοβαρά προβλήματα, που συνθέτουν τη ζωή μας.
- Αλέξης Μη με ειρωνεύεστε είπα.
 Νίκος Πες μας τι θέλεις να κάνομε.
 Αλέξης Να πάτε στα σπίτια σας.

- Γιώργος Εσύ τι θα κάνεις; Θα μείνεις στο σπίτι ή θα φύγεις πάλι;
Αλέξης Εξαρτάται από την κυρία Σοφία.
- Γιώργος Έχεις κάποιους όρους να προτείνεις;
Αλέξης Δεν είμαι τύραννος για να βάζω όρους. Ποτέ δεν έβαζα όρους. Πάντα, όλοι ήσασταν ελεύθεροι να κάνετε ό,τι θέλετε. Ίσως μάλιστα αυτό νάταν και το μεγαλύτερο μου λάθος.
- Νίκος Πες μας λοιπόν, με ποιον τρόπο μπορείτε να τα βρείτε.
Αλέξης Την ελευθερία που δικαιούται θέλω να τη δικαιούμαι κι εγώ. Εγώ ποτέ δεν της αρνήθηκα να πηγαίνει όπου θέλει, φτάνει να περνάει καλά. Εγώ γιατί να μην έχω αυτό το δικαίωμα; Γιατί να μη μπορώ να περάσω καλά ούτε μια στιγμή, όταν είμαι με τους φίλους μου; Γιατί όπου κάτσω κι όπου σταθώ νάχω την ένοια της; Γιατί, είτε τρώω, είτε πίνω, είτε μιλώ, νάχω την ένοια της; Έχω φτάσει στο σημείο να νιώθω καλά, μόνο άμα ξέρω ότι εκείνη περνάει καλά. Κι όχι καλά, όχι ευχάριστα... μια ηρεμία μόνο κατόντησα να νιώθω.
- Γιώργος Να σου κάνω μια εισήγηση. Αφού νιώθεις ήρεμος, μόνο άμα ξέρεις ότι περνάει καλά, τότε να την αφήνεις να γυρίζει κι εσύ να κάθεσαι στο σπίτι να ηρεμείς.
- Αλέξης Να σου κάνω κι εγώ μια εισήγηση. Είναι καιρός να πάψεις να τα ρίχνεις όλα στο σορολόπ.
- Νίκος Εγώ νομίζω ότι είναι δικό σου το πρόβλημα.
Αλέξης Ναι είναι δικό μου το πρόβλημα, γιατί μου το φόρτωσε. Και δεν είναι τώρα που μου το φόρτωσε. Είναι από παλιά.
- Νίκος Δεν είναι αυτό που εννοώ και το ξέρεις.
Αλέξης Είναι από τότε που παντρευτήκαμε, που άρχισα να το φορτώνομαι. Τι λέω... από τότε που αρραβωνιαστήκαμε.
- Γιώργος Γιατί δεν το ξεφορτώθηκες ;
Αλέξης Γιατί μου το φόρτωσε αργά και σταθερά, χωρίς να το καταλάβω.
- Νίκος Και το κατάλαβες ύστερα από πενήντα χρόνια !
Αλέξης Ναι, γιατί ακόμα συνεχίζει να μου το φορτώνει και δεν αντέχω άλλο. Γέρασα και δεν σηκώνουν πια οι ώμοι μου.
(Η Σοφία κάνει να φύγει)
- Γιώργος Έλα δω. Πού πας ;
Σοφία Μισό λεπτό. **(Φεύγει)**
Αλέξης Σιγά σιγά, με τον τρόπο της, με έχει κάνει να ζω μόνιμα με ενοχές. Έχω φτάσει να νιώθω ενοχές, ακόμα κι όταν τη χάνω από τη σκέψη μου. Γιατί; Σε τι έχω φταίξει και δεν μπορώ να ζήσω μια στιγμή ανέμελη ; Γιατί όλα τα αρνητικά να τα χρεώνομαι εγώ και όλα τα θετικά να τα πιστώνονται άλλοι;

- Νίκος 'Όταν λέω ότι το πρόβλημα είναι δικό σου, αυτό εννοώ. Κανένας δεν σε χρεώνει με τίποτε. Το αντίθετο. Όλοι σε πιστώνουν και με πολλά μάλιστα. Και σ' αυτούς που σε πιστώνουν, πρώτη και καλύτερη είναι η γυναίκα σου. Μόνος σου χρεώνεσαι, μόνος σου φορτώνεσαι, μόνος σου βασανίζεσαι. Και ψάξε αλλού να βρείς την αιτία. Στην ανάγκη κάνε και μια επίσκεψη σ' ένα ψυχαναλυτή.
- Αλέξης Εεε λοιπόν, αν αντέχω ακόμα, είναι γιατί ξέρω ότι δεν είμαι ο μόνος. Είναι βαθιές οι ρίζες του προβλήματος .
- Γιώργος Και ποιες είναι οι ρίζες του προβλήματος;
- Αλέξης Ο άντρας, ο κάθε άντρας, γνωρίζει, ότι η κύρια αιτία των προβλημάτων του είναι ο αυτός ίδιος. Ενώ η γυναίκα, η κάθε γυναίκα, νομίζει ότι για όλα τα προβλήματα της φταίνει όλοι, εκτός από την ίδια. **(μικρή σιωπή)** Εγώ, όμως, πέρα από αυτό, έχω και κάτι το ξεχωριστό.
- Νίκος Και ποιο είν' αυτό;
- Αλέξης Όχι μόνο γνωρίζω, ότι είμαι η αιτία των δεινών μου, αλλά έχω πειστεί από τη γυναίκα μου, ότι είμαι η μοναδική αιτία και για τα δικά της τα δεινά.
- Γιώργος Εεε λοιπόν δεν σου φαίνεται.
- Αλέξης Θέλεις να βγω να το φωνάζω;
- Γιώργος Μα αυτό κάνεις. Εκείνος που υποφέρει, δεν κάνει διάλεξη για τα πάθη του. Υποφέρει αγόγγυστα, και συνήθως χωρίς να ξέρει την αιτία.
- Σοφία **(μπαίνει κρατώντας ένα σακάκι)** Το βλέπετε αυτό; Είναι τα σακάκι από το καλύτερο του κοστούμι. Το κοστούμι που έραψε για τους αρραβώνες της Σοφίας μας. Κοιτάξτε να δείτε τι έχει πάνω στον ώμο. Κοιτάξτε καλά. Μπορείτε να μαντέψετε τι είναι; Εεε όχι δεν είναι αυτό που νομίζετε. Δεν είναι σάλια από σαλιγκάρι. Είναι η μύξα του Μιχαλάκη. Μάλιστα. Είδα τον κύριο να κρατά τον γιο σου στον ώμο του, **(απευθύνεται στον Νίκο)** και τον Μιχαλάκη να τρίβει τη μυτίτσα του πάνω στο σακάκι. Και η μύξα του κρεμόταν από τα ρουθούνια του σαν μακαρόνι. Γιατί, αν θυμάσαι, ήτανε συναχωμένος όταν μας τον έφερες κι έφυγες. Και, έχοντας το σκοπό μου, δεν του είπα τίποτε. Ούτε έστειλα το σακάκι στο καθαριστήριο. Το κρέμασα στο ερμάρι, για να σας το δείξω και να δείτε τι τραβάω μαζί του. **(φεύγει πάλι)**
- Αλέξης Τι λές λεβέντη μου; Επιμένεις ότι χρειάζομαι ψυχαναλυτή;
- Νίκος Να πάτε μαζί σε σύμβουλον γάμου.

- Αλέξης **(σιωπή)** Ε λοιπόν δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ο άντρας να ζει με την μόνιμη ανησυχία μήπως αδικεί και η γυναίκα με τη μόνιμη βεβαιότητα ότι αδικείται !
- Γιώργος Κοίτα...τα πολλά λόγια δεν ωφελούν. Ένα είναι σίγουρο. Πρέπει να φύγετε απ' αυτό το σπίτι. Να μετακομίσετε. Νά'ρθετε κοντά μας.Κι αν δεν το κάνετε με το καλό,θα το κάνετε με το ζόρι. Γιατί όλα τα προβλήματα γεννιούνται από την απομόνωση .
- Σοφία **(Μπαίνει, κρατώντας ένα ροζ τριανάφυλλο)**
Τα προβλήματα μας άρχισαν από τότε που αφυπηρέτησε. Γιατί τον έχω όλη μέρα στο σπίτι, χωρίς να κάνει τίποτα. Γιατί από τότε, πάνε τώρα δεκατρία χρόνια, είναι σε μόνιμες διακοπές, ενώ εγώ συνεχίζω να δουλεύω, όπως τότε που σας είχα όλους στο σπίτι.
- Αλέξης Δουλειά για σένα είναι μόνο το μαγείρεμα,το πλύσιμο και το σφουγγάρισμα;
- Σοφία Έχομε πολλές δουλειές να κάνεις, αλλά βαρυνέσαι.
- Αλέξης Κάνω αυτό που θέλω να κάνω. Αυτό που θεωρώ πιο δημιουργικό και πιο σημαντικό για μένα.
- Σοφία Ναι, αλλά είναι και κάποιες δουλειές, που πρέπει, που είναι ανάγκη να τις κάνεις.
- Αλέξης Αν την άκουα, αντί να κάθομαι να γράφω, θα κρατούσα όλη μέρα σφυριά και κατσαβίδια. Γιατί το γράψιμο για τη μάνα σας είναι διακοπές. Τώρα την ακούσατε να το λέει. Κάθομαι στο γραφείο μου πέντε ώρες την ημέρα και βασανίζω το μυαλό μου,κι η μάνα σας λέει ότι είμαι σε μόνιμες διακοπές! Γιατί βάσανο για τη μάνα σας είναι μόνο το σκούπισμα και το σφουγγάρισμα.
- Σοφία Και το ξεσκόνισμα και το πλύσιμο και το μαγείρεμα και το σκάλισμα και το κλάδεμα και το ψέκασμα...
- Αλέξης Δυο άτομα μένομε δω μέσα όλα κι όλα. Τι ανάγκες έχομε στην ηλικία μας; Με λίγο ψωμί και λίγο τυρί χορτάνομε. Με έναν καφέ ή ένα τσάι ξεδιψάμε. Ένα πουκάμισο κι ένα παντελόνι αρκούνε να ντυθούμε. Κι όμως όλη μέρα δεν ησυχάζεις και δεν μ'αφήνεις ούτε κι εμένα να ησυχάσω.
- Σοφία Θυμάσαι τότε που αρραβωνιαστήκαμε και με πήρες στήν κάμαρα που νοίκιαζες κι έμενες μόνος εδώ στη Λευκωσία; Θυμάσαι πόση ώρα έκανα να σκουπίσω τα μπαμπάκια, που ήσανε μαζεμένα κάτω απ' το κρεβάτι σου; Έμενες τρία χρόνια σε κείνη την καμαρούλα. Σκούπισες καμιά φορά; Αν σ'άκουα, θάτανε και το σπίτι μας στο ίδιο χάλι.

- Αλέξης Υπάρχει όμως και μέτρο .
 Σοφία Και ποιο είναι το μέτρο; Η αυλή μας έξω, που την άφηκες να γεμίσει αγριόχορτα;
- Αλέξης Άμα στεγνώσει θα τη σκαλίσω.
 Σοφία Κι αν δεν στεγνώσει;
- Αλέξης Λες να βρέχει όλη την άνοιξη κι όλο το καλοκαίρι;
 Σοφία Περιμένεις δηλαδή να μπει το καλοκαίρι, για να τη σκαλίσεις.
- Αλέξης Περιμένω να στεγνώσει.
 Σοφία Εκτός κι αν το αναβάλλεις, γιατί δεν σ'αρέσει να ασχολείσαι μαζί της, όπως την έχεις κάνει.
- Αλέξης Πώς την έχω κάνει;
 Σοφία Άλλοι φυτεύουν άνθη κι εσύ...ροδιές κι αμπέλια.
- Αλέξης Το τριαντάφυλλο που κρατάς από πού το έκοψες;
 Σοφία Το τριαντάφυλλο αυτό είναι μυρωδάτο;
- Αλέξης Μην αλλάζεις κουβέντα. Απάντα σ' αυτό που σε ρωτώ.
 Σοφία Δεν σε ρώτησα εσένα. Τους γιους σου είναι που ρωτώ.
 Νίκος Μύρισε το να δεις.
 Σοφία Δεν ρωτώ αν μυρίζει. Όλα τα τριαντάφυλλα μυρίζουν.
 Ρωτώ αν είναι...ποικιλία μυρωδάτου.
- Γιώργος Εσύ τι λές;
 Σοφία Εγώ λέω ότι δεν είναι ποικιλία μυρωδάτου.
- Νίκος Τότε γιατί ρωτάς;
 Σοφία Γιατί ο κύριος ισχυρίζεται ότι είναι ποικιλία μυρωδάτου.
- Αλέξης Είπα εγώ ότι είναι ποικιλία μυρωδάτου;
 Σοφία Είπες ότι από αυτά τα τριαντάφυλλα μπορούμε να βγάλουμε ροδόσταμα.
- Αλέξης Αφού μυρίζουνε, μπορούμε να βγάλουμε ροδόσταμα.
 Σοφία Ναι, αλλά τι ροδόσταμα θα βγάλουμε;
- Αλέξης Ροδόσταμα συνηθισμένο.
 Σοφία Εεε δεν θα είναι συνηθισμένο .
- Αλέξης Και ποιος θα το καταλάβει;
 Σοφία Αυτοί που καταλαβαίνουν.
- Αλέξης Εσύ θα το καταλάβεις;
 Σοφία Ναι, εγώ θα το καταλάβω.
- Αλέξης Εγώ σε πάω στοίχημα. Να γεμίσω δύο μπουκάλια. Το ένα με ροδόσταμα από μυρωδάτα και το άλλο με ροδόσταμα από αυτά τα τριαντάφυλλα , για να δω αν τα ξεχωρίσεις.
- Σοφία Τι περιμένεις; Πιάσε δουλειά. Κάτσε να λαμπικάρεις.
 Αλέξης Εσύ να λαμπικάρεις, που αμφιβάλλεις.
 Σοφία Εσύ αμφιβάλλεις όχι εγώ.

- Αλέξης Και για τα άνθη της λεμονιάς το ίδιο έλεγες. Ότι δεν μπορούμε να βγάλουμε ανθόνερο. Κι ότι μόνο από άνθη της νεραντζιάς μπορούμε να το κάνουμε. Κι όμως αποστάξαμε ανθόνερο και από άνθη της λεμονιάς.
- Σοφία Μα απ' όλα τα άνθη μπορείς να αποστάξεις. Ακόμα κι από αρωματικά φύλλα μπορείς να αποστάξεις. Όμως το καθένα είναι διαφορετικό. Και το ανθόνερο της λεμονιάς είναι διαφορετικό με το ανθόνερο της νεραντζιάς.
- Αλέξης Ναι σίγουρα. Το καθένα έχει τη μυρωδιά του. Και τα άνθη της λεμονιάς μυρίζουν καλύτερα από της νεραντζιάς.
- Σοφία Για τα γούστα σου φυσικά.
- Αλέξης Ναι. Ο καθένας κρίνει ανάλογα με τα γούστα του.
- Σοφία Όπως και με την τριανταφυλιά.
- Αλέξης Ναι όπως και με την τριανταφυλιά. Και, εν πάσει περιπτώσει, αυτή την τριανταφυλιά δεν τη φύτεψα για ροδόσταμα. Τη φύτεψα γιατί μ'αρέσει. Γιατί μου θυμίζει εκείνην, που είχε στην αυλή της η γιαγιά μου η Μαρία.
- Σοφία Μία φορά το χρόνο ανθίζει και η ανθοφορία της κρατάει μόνο δυο βδομάδες.
- Αλέξης Δεν μ'ενδιαφέρει. Έστω κι αυτές τις δυο βδομάδες μού ξυπνά έντονα υπέροχες αναμνήσεις.
- Νίκος Θα μας τρελάνετε .
- Γιώργος Εγώ είμαι στα πρόθυρα. Θα πιά ακόμα μια μπίρα. (φεύγει)
- Αλέξης Τέλος πάντων, μυρωδάτο ή όχι, σημασία έχει ότι στην αυλή μας έχω φυτέψει και τριανταφυλιές και γαριφαλιές και γιασεμιά και μαργαρίτες κι όχι μόνο ροδιές και κλήματα.
- Σοφία Φύτεψες τρεις τριανταφυλιές και δεκατρείς ροδιές.
- Αλέξης Έξι τριανταφυλιές και δέκα ροδιές. Κι από τις έξι τριανταφυλιές, οι πέντε ήταν επιλογή δική σου. Δεν είχα το δικαίωμα να φυτέψω κι εγώ μία του γούστου μου;
- Σοφία Δέκα ροδιές τι τις θέλαμε ; Για να σκουπίζω ανθούς την άνοιξη και φύλλα τον χειμώνα;
- Αλέξης Εγώ τις ήθελα ;
- Σοφία Ποιος τις ήθελε; Εγώ;
- Αλέξης Ναι εσύ. Γιατί φύτεψα, με την ελπίδα να πετύχω έστω και μία, που νάναι τα ρόδια της σαν κι εκείνα που είχε στην αυλή της η μάνα σου! Δέκα φύτεψα, μα καμιάς δεν είναι σαν κι εκείνα. Και κάθε φορά που γεύεσαι ένα ρόδι, δεν ξεχνάς να μου το θυμίζεις και να παραπονιέσαι.
- Σοφία Αυτό που γεύομαι, αυτό που νιώθω, αυτό λέω. Θές να σου λέω ψέματα; (Μπαίνει ο Γιώργος)

- Αλέξης Σε ρώτησα; Δεν σε ρώτησα. Κι όταν δεν σε ρωτώ, μη λες τίποτα. Όπως κι εγώ, που πολλά πράγματα δεν τα λέω.
- Νίκος Φαντάσου να τάλεγες! **(Μεγάλη σιωπή)** Άρχισε να πέφτει το φως. Πρέπει να πάω. Πρέπει να πάω προτού κλείσει το γραφείο.
- Αλέξης Να πάς στο καλό. **(Η Σοφία πάει μέσα)**
- Γιώργος Κι εγώ το ίδιο. Μέχρι να πάω, θα κλείνει το κατάστημα η Αντιγόνη και θα χρειαστεί βοήθεια.
- Νίκος Και... ξανασκεφτείτε τη μετακόμιση. Τώρα, που έχετε ακόμα το κουράγιο να την κάνετε. Σε λίγα χρόνια δεν θα τόχετε και θα την κάνουν άλλοι για σας.
- Αλέξης Τόσοι και τόσοι ζούνε μόνοι.
- Γιώργος Ζούνε μόνοι, γιατί είναι μόνοι. Εσείς έχετε παιδιά κι εγγόνια. Έχετε αδέρφια και ανίψια. Όλοι αυτοί σας έχουν ανάγκη και τους έχετε ανάγκη. Είναι κρίμα να ζείτε μόνοι σ' αυτή την πόλη κι οι άλλοι όλοι να ζούμε αλλού.
- Αλέξης Σαρανταπέντε χρόνια ζούμε σ' αυτό το σπίτι. Και πέρα από αυτά, εγώ έχω ζήσει άλλα δέκα μόνος μου σ' αυτή την πόλη.
- Νίκος Ναι αλλά τώρα δεν είσαι μόνος.
- Αλέξης Κι εκείνη το ίδιο σκέφτεται.
- Νίκος Εκείνη εσένα σκέφτεται.
- Σοφία **(Μπαίνει κρατώντας δύο μπουκαλάκια και μία σακούλα πλαστική)** Την έφτιαξα την περασμένη βδομάδα. Είναι από φρέσκιες φράουλες.
- Γιώργος Πάλι θα μας δώσεις μαρμελάδα;
- Σοφία Έλα... μύρισε να δεις.
- Γιώργος Πράγματι... μυρίζει υπέροχα. Και δεν είναι μόνο οι φράουλες. Έχεις βάλει και την τέχνη σου πάλι.
- Σοφία Πάρε μία εσύ και μία εσύ.
- Νίκος Ευχαριστούμε. Νάσαι καλά και να μας κάνεις τακτικά.
- Σοφία Αυτό να το δώσεις της Μαίρης. **(Δίνει στο Νίκο τη τσάντα.)**
- Νίκος **(βγάζει από τη τσάντα ένα καθήκι)** Τι είν αυτό;
- Σοφία Μου είπε η γυναίκα σου ότι αυτές τις μέρες λογαριάζει να κόψει τις πάνες του Μιχαλάκη και σίγουρα θα το χρειαστεί.
- Νίκος Πήγες κι αγόρασες καθήκι;
- Σοφία Δες το καλά. Δεν το θυμάσαι; Είναι αυτό που είχες, όταν ήσουν α μωρό;
- Γιώργος Το δικό μου πούν το;
- Σοφία Τώρα θα στό'δυνα, που ο γιος σου θα πάει στρατιώτης; Στόχω δώσει στον καιρό του, αλλά το ξέχασες.
- Γιώργος Συγγνώμη. Δεν θα το ξανακάνω.

- Νίκος Λοιπόν, δεν μπορούμε να μείνουμε άλλο. Πρέπει να φύγουμε.
Και κάντε υπομονή. Τα προβλήματα σας δεν είναι σοβαρά.
- Σοφία Έχουμε και σοβαρά προβλήματα.
- Νίκος Μια ώρα μιλάμε και δεν ακούσαμε ένα σοβαρό πρόβλημα.
- Σοφία Συνήθως μιλάμε για τα ασήμαντα, γιατί δεν θέλουμε να
αγγίζουμε τα σημαντικά.
- Γιώργος Και ποια είναι αυτά τα σημαντικά ;
- Σοφία Ξεχάστε το.
- Αλέξης Εεε όχι. Δεν γίνεται να λες λόγια του αέρα .
- Σοφία Δεν είναι λόγια του αέρα.
- Αλέξης Το μυαλό τους μπορεί να πάει στο χειρότερο. Λέγε λοιπόν.
- Σοφία Δεν θα σ'αρέσει αν το πω.
- Αλέξης Πες το κι αν μη μ'αρέσει.(**μικρή σιωπή**) Έλα...πες το.
- Σοφία Δεν κοιμάται πια μαζί μου στο ίδιο κρεβάτι.
- Γιώργος (**σιωπή**) Πού κοιμάται αν επιτρέπεται;
- Σοφία Ξαπλώνουμε μαζί, μα κάποια ώρα σηκώνεται και φεύγει.
- Γιώργος Φεύγει και πού πάει;
- Σοφία Στο διπλανό δωμάτιο. Όμως, για να μην τον αδικήσω,πρέπει
να πω ότι, αφού καλοκοιμηθεί , κατά ξημερώματα έρχεται
πάλι και κουλουριάζεται δίπλα μου.
- Νίκος Χαρά στο πράμα ρε μάνα. Εγώ, τα πιο πολλά βράδια
κοιμάμαι στον καναπέ μπροστά στην τηλεόραση και
καμιά δεν παραπονιέται. Ούτε η σύζυγος ούτε οι κόρες.
- Σοφία Ναι, αλλά εμείς, πενήντα χρόνια, κοιμούμασταν μαζί.
- Γιώργος Τι συνέβη κι αλλάξετε συνήθειες; (**μικρή σιωπή**)Τι υνέβη;
- Αλέξης Τώρα,στην ηλικία μας ,ο ύπνος είναι λιγοστός. Κάθε λίγο
ξυπνά πότε ο ένας και πότε ο άλλος .Και κάθε φορά που
ξυπνά ο ένας ξυπνά και τον άλλον κι έτσι δεν μπορούμε να
κοιμηθούμε καθόλου, ούτε ο ένας ούτε ο άλλος.
- Σοφία Εγώ εκείνο που ξέρω είναι ότι...δεν φτάνει που είμαι όλη
μέρα μόνη μου, είμαι και όλη νύχτα μόνη μου.
- Αλέξης Μα γιατί είσαι μόνη σου;
- Σοφία Είμαι μόνη μου. Μ'αφήνεις μόνη μου.
- Αλέξης Σ'αφήνω μόνη σου!
- Σοφία Ναι, φεύγεις και μ'αφήνεις μόνη μου...φεύγεις και
μ'αφήνεις μόνη μου...
- Νίκος Έλα τώρα...μην κάνεις σαν παιδί.
- Σοφία Είμαι μόνη μου, μόνη μου, μόνη μου...
- Γιώργος Έλα πάψε να κλαις.Τι να πουν εκείνοι που είναι στ'αλήθεια
μόνοι τους, που δεν έχουν κανέναν δίπλα τους;

- Σοφία Εκείνοι το παίρνουν απόφαση, μα εμείς δεν ήμασταν έτσι. Παλιά μιλούσαμε. Μιλούσαμε για το κάθε τι . Τώρα, ακόμα και στο τραπέζι, καθόμαστε ο ένας απέναντι στον άλλον, και πολλές φορές δεν ανταλλάσουμε ούτε λέξη.
- Νίκος Γιατί;
- Σοφία Ρωτήστε τον.
- Γιώργος Γιατί;
- Αλέξης Μην την ακούτε. Δεν είναι έτσι όπως τα λέει. Τα βλέπει έτσι, γιατί είναι αναστατωμένη.
- Σοφία Δεν τα βλέπω έτσι. Εδώ και καιρό έτσι είμαστε κι έτσι ζούμε.
- Αλέξης Δεν έχεις δίκαιο. Κάνομε ακόμα πράματα μαζί. Σχεδόν τίποτα δεν κάνομε μόνοι. Απλώς τα ξεχνάς. Δεν είναι πολλοί στην ηλικία μας, που έχουν τόσους φίλους και τόσα ενδιαφέροντα. Έλα, μην κάνεις έτσι. Τους αναστατώνεις .
- Σοφία Νιώθω πολύ κουρασμένη.
- Αλέξης Όλοι νιώθουμε κατά καιρούς.
- Σοφία Σαν κι εμένα κανέναν άλλον.
- Γιώργος Κάτι πρέπει να κάνετε. Κάτι πρέπει να κάνεις.
- Αλέξης Κάνω ό,τι μπορώ.
- Νίκος Είσαι σίγουρος;
- Αλέξης Κανέναν δεν μπορεί νάναι σίγουρος. Εσείς είστε σίγουροι ότι κάνετε αυτό που πρέπει ;
- Γιώργος Εσύ είσαι δίπλα της. Δεν είμαστε εμείς.
- Αλέξης Ναι, εγώ είμαι δίπλα της, μα εγώ έγινα συνήθεια. Και η συνήθεια κουράζει. Εσείς όμως, κι αν είστε μακριά, θα μπορούσατε με τον τρόπο σας να βοηθάτε. Και υπάρχουν πολλοί τρόποι να βοηθάς, χωρίς να χάσεις τίποτα, ακόμα κι από την άνεση σου. **(μικρή σιωπή)** Πόσες φορές σας έχω πει να της κάνετε κανένα τηλεφώνημα; Σας έχω πει ή δεν σας έχω πει; Σας ερωτώ. Γιατί δεν απαντάτε; Ξέρετε τι σημαίνει έστω και ένα τηλεφώνημα για έναν άνθρωπο που νιώθει μοναξιά; Τι αξία έχει ένα τηλεφώνημα; Πόσο χρόνο μπορεί να πάρει από τον πολύτιμο χρόνο σας ; Δύο λεπτά; Ένα λεπτό; Μισό λεπτό; Γιατί δεν το κάνετε, έστω και μια φορά τη βδομάδα; Για τη μάνα σας λέω, όχι για μένα. Γιατί εγώ, το ξαναλέω, δεν περιμένω πια τίποτα από κανέναν. **(μικρή σιωπή)** Κάθε σπίτι έχει την κατάρα του. Άλλους τους τρώει η ζήλια, άλλους ο εγωισμός, άλλους η τσιγκουνιά, άλλους η σπατάλη, άλλους ο τζόγος... Η κατάρα η δικιά μας είναι η αδιαφορία. Και έστω και τώρα αρχίστε να την πολεμάτε, γιατί θα την κληρονομήσουν και τα παιδιά σας.

Σοφία Όλα αυτά είναι λόγια και θεωρίες. Με βαρέθηκες πια. Αυτή είναι η αιτία. Κι έχω κι άλλες αποδείξεις, πολύ πιο σοβαρές.

Αλέξης Τι αποδείξεις ;

Σοφία Είναι σκληρά τα λόγια σου, για να τα ξεστομίσω.

Αλέξης Λέγε τι σου 'χω πει. **(Σοφία)** Μίλα. Τι στέκεσαι και με κοιτάς;

Σοφία Ακόμα κουδουνίζουνε τα λόγια σου στ' αφτιά μου.

Αλέξης Όσο και να προσπαθώ δεν θυμάμαι.

Σοφία Λέω για κείνο που είπες, για όταν θα...

Αλέξης Τι όταν θα;

Σοφία Για όταν θα φύγουμε.

Αλέξης Από πού να φύγουμε και πού να πάμε;

Σοφία Να φύγουμε απ' αυτόν τον κόσμο και να πάμε στον άλλον.

Αλέξης Να φύγουμε απ' αυτόν τον κόσμο και να πάμε στον άλλο !

Σοφία Ναι

Αλέξης Και τι σου έχω πει ;

Σοφία Είπες ότι δεν θέλεις να σε βάλουνε στον ίδιο τάφο με μένα.

Αλέξης **(Παγωμάρα Ανοίγει το μπαρ και βάζει ένα ποτό)** Έχω πει ότι δεν θέλω να με βάλουνε στον ίδιο τάφο μαζί σου;

Σοφία Ναι.

Αλέξης Θυμήσου καλά, γιατί είναι βαριά η κατηγορία. Μήπως σου 'χω πει κάτι άλλο και το παρεξήγησες;

Σοφία Αυτό ήταν το νόημα.

Αλέξης Δεν θέλω το νόημα. Θέλω να θυμηθείς τα λόγια μου.

Σοφία Είπες ότι, όταν πεθάνεις, θέλεις να σε θάψουνε αλλού.

Αλέξης Πού αλλού;

Σοφία Στο χωριό σου.

Αλέξης **(Μετρά τα λόγια του)** Αυτό είναι πολύ διαφορετικό από εκείνο που είπες. Και εν πάσει περιπτώσει, ούτε κι αυτό τό'χω πει. Σου 'χω πει, και το θυμάμαι καλά, ότι, αν πεθάνω πρώτος, θάψε με όπου θέλεις. Κι αν πεθάνεις εσύ πρώτη, σου υπόσχομαι ότι θα σε θάψω στον τάφο των γονιών σου. Κι όσο για μένα θα αποφασίσω αργότερα.

Σοφία Και τι θα αποφασίσεις;

Αλέξης Αφού θα αποφασίσω αργότερα, πώς να ξέρω από τώρα;

Σοφία Γιατί να μην αποφασίσεις τώρα;

Αλέξης Γιατί έτσι συμφωνήσαμε.

Σοφία Δεν το συμφωνήσαμε.

Αλέξης Όταν το είπα, δεν εντέδρασες.

Σοφία; Δεν πίστευα ότι το εννούσες.

Αλέξης Τι να σου κάνω;

Σοφία Να αλλάξεις γνώμη.

- Αλέξης Δεν μπορώ, ούτε ακόμα και μετά τον θάνατο σου, να έχω το δικαίωμα της ελεύθερης βούλησης; Εγώ σέβομαι την επιθυμία σου και υποσχέθηκα να την εκπληρώσω. Εσύ γιατί δεν σέβεσαι τη δικιά μου;(μικρή σιωπή) Να σου θυμήσω ότι τον τάφο των γονιών σου εμείς τον ανοίξαμε. Και μία μόνο γενιά είναι θαμμένη εκεί μέσα. Με συγχωρείς... δύο γενιές, γιατί είναι κι ο αδερφός σου εκεί θαμμένος. Ο τάφος όμως των δικών μου ανοίχτηκε πέντε γενιές πριν από μένα. Για τον προ-πρόπαππο μου.Και πέντε γενιές είναι εκεί θαμμένες.Κι αν εσύ έχεις στον τάφο σας θαμένο τον αδερφό σου, έχω κι εγώ στον τάφο μας δύο αδερφούς θαμένους. Τον έναν πέντε χρονών και τον άλλον σαρανταπέντε.
- Σοφία Τον ακούτε που ξεχωρίζει ακόμα και τους τάφους !
- Αλέξης Εσύ τους ξεχωρίζεις.
- Γιώργος Εγώ απ' αυτή την κουβέντα ένα συμπέρασμα έχω βγάλει. Ότι πήρατε απόφαση να μας αφήσετε χρόνους.
- Σοφία Ό,τι έχει αρχή έχει και τέλος. Κι όταν η σκέψη αρχίσει να ταξιδεύει τακτικά στην αντίπερα όχθη, όπου νάναι θα φανεί και ο βαρκάρης.
- Γιώργος Έχετε κρατήσει και εκκλησία και ημέρα και ώρα;
- Σοφία Μόνο ο θεός είναι άναρχος και ατελεύτητος.
- Νίκος Εντάξει, το ξέρουμε.Δεν χρειάζεται όμως να μοιρολογάμε.
- Σοφία Ποιος μοιρολογά; Μ' ακούς να μοιρολογώ; Δεν είμαι αστόχαστη να μοιρολογώ τον θάνατο μου. Όπως ξέρω ότι γεννήθηκα έτσι ξέρω ότι και θα πεθάνω.Πρόγραμμα κάνω. Και μια και τόφερε η κουβέντα είναι και κάτι άλλο που επιθυμώ και στό'χω πει, μα δεν τού'δωκες σημασία.
- Αλέξης Αν έδινα σημασία σε όσα επιθυμείς, θα χρειαζόμουνα δέκα ζωές, για να ικανοποιήσω τις επιθυμίες σου.
- Σοφία Το ξαναλέω λοιπόν, τώρα που είστε μαζεμένοι. Άμα πεθάνω, δεν θέλω να μείνετε άφτιαχτοι, αχτένιστοι κι αζύριστοι. Ούτε θέλω να κλαίτε, ούτε και να φορέσετε μαύρα.
- Γιώργος Μείνε ήσυχη, θα φορέσουμε κόκκινα.
- Σοφία Μιλώ σοβαρά.
- Γιώργος Κι εγώ σοβαρά μιλώ. Αν θέλεις και κόκκινη νεκροφόρα, μπορώ να σου εξασφαλίσω μία Φεράρι.
- Αλέξης Εεε σιωπή.
- Γιώργος Μα είναι λόγια αυτά ;
- Αλέξης Εγώ που την ακούω κάθε μέρα τι να πω;
- Σοφία Θέλω να ντυθείτε και να φταχτείτε σαν να πρόκειται να πάτε σε γιορτή,σε γάμο, σε πανηγύρι...

Νίκος Δεν μου λέτε... την Κυριακή θα έρθετε κάτω;
 Αλέξης Θέλετε κάτι;
 Νίκος Πρέπει να θέλομε κάτι για νά'ρθετε;
 Αλέξης Όχι, αλλά για να ρωτάς, κάτι θέλετε.
 Νίκος Η Μαίρη θα πάει σ'ένα σεμινάριο κι η πεθερά μου θα λείπει.
 Αλέξης Αν θές τη μάνα σου για τα παιδιά, ας πάει σήμερα μαζί σας.
 Σοφία Δεν πάω μόνη μου.
 Αλέξης Με τους γιους σου θα πας.
 Σοφία Οι γιοί μου έχουν τις γυναίκες τους.
 Αλέξης Για δουλειά σε θέλουν, όχι για ραχάτι.
 Σοφία Δεν πάω.
 Αλέξης Μην πας.
 Γιώργος Εγώ φεύγω. Άργησα.
 Νίκος Κι εγώ φεύγω.
 Σοφία Να πάτε στο καλό.
 Νίκος Και κάντε υπομονή .
 Γιώργος Και λόγια μετρημένα.
 Σοφία Όσο για μένα δεν θα ξαναμιλήσω.
 Αλέξης Ο θεός να σε φωτίσει.
 Νίκος Γεια σου μάνα (**Τη φιλά**)
 Σοφία Στο καλό.
 Νίκος Γεια σου πατέρα.(**Φεύγει**)
 Αλέξης Να πάς στο καλό.
 Γιώργος Άδικα αφήκαμε τις δουλειές μας .(**Τη φιλά και φεύγει**)
 Αλέξης (**Μεγάλη σιωπή**) Θα πάω να κάνω ένα μπάνιο.
 Σοφία Θα μείνεις σπίτι;
 Αλέξης Πού να πάω τέτοια ώρα;
 Σοφία Τώρα πού φύγανε οι γιοι σου, μπορεί να θες να ξαναφύγεις.
 Αλέξης Και πού να πάω;
 Σοφία Εκεί που ξαναπήγες.
 Αλέξης Πάω στο μπάνιο.
 Σοφία Δεν μ'αγαπάς πια.(**Κάθεται σε μια καρέκλα και κλαίει.**
Πάει πίσω της και της πιάνει το κεφάλι. Το κρατά
χαϊδεύοντας το και την αφήνει να αδειάσει σιγά σιγά)
 Αλέξης Έλα...έλα...ησύχασε...ησύχασε...
 Σοφία Δεν μ'αγαπάς πια.
 Αλέξης Τόση ώρα ήσουν καλά.
 Σοφία Ήμουν καλά! Τι ήθελες; Να κλαίω μπροστά στα παιδιά μας και νομίζουν τα χειρότερα; Έσφιξα την καρδιά μου να μην κλάψω. Να μας θυμούνται όπως είμασταν, αγαπημένοι και χαρούμενοι.

Αλέξης Σε παρακαλώ, μην κάνεις έτσι. Λιώνω να σε βλέπω να κλαίς.
 Σοφία Δεν μ' αγαπάς καθόλου πια.
 Αλέξης Όσο σ' αγαπώ τώρα, δεν νομίζω να σ' έχω ξαναγαπήσει
 αγάπη μου. **(της χαϊδεύει το πρόσωπο.)**
 Σοφία Ψέματα... ψέματα.
 Αλέξης Να σου ορκιστώ.
 Σοφία Δεν θέλω να ορκιστείς. Είναι αμαρτία να ορκίζεσαι.
 Αλέξης Ω πόσο σ' αγαπώ αγάπη μου... πόσο σ' αγαπώ αγάπη μου.
 Ας μην τελειώσει ποτέ αυτό που νιώθω τώρα αγάπη μου
 Σοφία Λες αλήθεια;
 Αλέξης Μα δεν το βλέπεις, δεν το νιώθεις, δεν το καταλαβαίνεις;
 Σοφία Και δεν θα με ξαναφήκεις μόνη;
 Αλέξης Έλα ησύχασε, ησύχασε αγάπη μου.
 Σοφία Πες μου... δεν θα με ξαναφήκεις μόνη;
 Αλέξης Δεν θα σ' αφήνω.
 Σοφία Ούτε μέρα ούτε βράδυ;
 Αλέξης Ούτε μέρα ούτε βράδυ.
 Σοφία Και θα αλλάξεις γνώμη και για το άλλο;
 Αλέξης **(Τη φιλά και της χαϊδεύει τα μαλλιά)** Τα μαλλιά σου έχουν
 ασπρίσει στις ρίζες τους. Σούχω πει να πηγαίνεις πιο συχνά
 στο κομμωτήριο, γιατί θαμπώνουν όταν δεν τα φροντίζεις
 και δεν θέλω να τα βλέπω θαμπά. Τα θέλω να λάμπουν σαν
 και τότε που σε πρωτοείδα. Κι αυτά τα στίγματα στα χέρια
 σου... πόσες φορές σούχω πει να πας να τα βγάλεις; Εδώ στη
 γωνία είναι ο δερματολόγος. Γιατί δεν πας; Ακόμα κι εδώ
 περιμένεις να σε πάρω εγώ;
 Σοφία Μην αλλάξεις κουβένα και υποσχέσου μου.
 Αλέξης **(σιωπή)** Δεν έχει σημασία, πίστεψε με
 Σοφία Γιατί δεν έχει σημασία;
 Αλέξης Γιατί, όπου και νάν το σώμα μου, η ψυχή μου θάναι μαζί
 σου αγάπη μου.
 Σοφία Αφου μ' αγαπάς, γιατί δεν μου κάνεις το χατήρι;
 Αλέξης **(σιωπή)** Εντάξει.
 Σοφία Τι εντάξει;
 Αλέξης Στο υπόσχομαι, ότι θα αφήνω διαθήκη να θαφτούμε δίπλα
 δίπλα.
 Σοφία Να θυμάσαι. Μου το υποσχέθηκες.
 Αλέξης Σου το υποσχέθηκα.
 Σοφία Και θα τηρήσεις την υπόσχεση σου.
 Αλέξης Πάντα τηρώ τις υποσχέσεις μου.
 Σοφία Σ' ευχαριστώ. Εγώ τι θές να κάνω για σένα;

Αλέξης Να κόψεις τη μουρμούρα.
 Σοφία Εγώ μουρμουρώ!
 Αλέξης Μουμουράς ναι.
 Σοφία Δεν το καταλαβαίνω.
 Αλέξης Το καταλαβαίνω εγώ. (**Κάνει να φύγει**)
 Σοφία Κοίτα... τα λουλούδια που μού' φερεις, προτού φύγεις,
 έχουνε μαραθεί. Κοίτα τα πέταλα τους... έχουνε γύρει.
 Γιατί άραγε; Μήπως σε γελάσανε στο ανθοπωλείο και σου
 δώσανε μπαγιάτικα;
 Αλέξης Δεν νομίζω.
 Σοφία Τι λες να είναι;
 Αλέξης Μπορεί να λυπούνταν που σε νιώθανε μόνη .
 Σοφία Μη μαραζώνετε λουλουδάκια μου και δεν θα ξαναφύγουμε
 να σας αφήσουμε μόνα. Ούτε ο Αλέξης ούτε κι η Σοφία σας.
 Σας δίνουμε το λόγο μας και θα τον κρατήσουμε.
 Αλέξης Μου φέρνεις μια πετσέτα σε παρακαλώ;
 Σοφία Από πότε έχεις να κάνεις μπάνιο;
 Αλέξης Σήμερα έχω κάνει.
 Σοφία Μου λες αλήθεια;
 Αλέξης Σούχω πει ποτέ ψέματα;
 Σοφία Και φόρεσες τα ίδια εσώρουχα;
 Αλέξης Όχι.
 Σοφία Πού βρήκες και άλλαξες;
 Αλέξης Αγόρασα.
 Σοφία Και τα φόρεσες χωρίς να τα πλύνεις;
 Αλέξης Άσε με να πάω στο μπάνιο .
 Σοφία (**Τραβά την κουρτίνα από το παράθυρο**) Κοίτα .
 Αλέξης Τι είναι πάλι;
 Σοφία Έχει πέσει το φως και φάνηκε το φεγγάρι. Έλα να το δεις.
 Κοίτα, έχει και δυο μικρά αστεράκια δίπλα του. Μόλις που
 διακρίνονται. Μόλις έχουνε γεννηθεί. Όλα μαζί μοιάζουνε
 σαν νάναι η μαμά με τα μωρά της. Τα κοιτάζει σαν να τα
 προστατεύει. Σαν να τους γνέφει να την ακολουθήσουν.
 Πόση σιγουριά φαίνεται να νιώθουν!
 Αλέξης Όλοι νιώθουνε σιγουριά κοντά στη μαμά τους και ιδιαίτερα
 τα μωρά.
 Σοφία Μου ήθε ένα ποιηματάκι. Να στο πω;
 Αλέξης Τώρα;
 Σοφία Ναι.
 Αλέξης Πες' το μου.
 Σοφία Μισό λεπτό να το ολοκληρώσω.

Αλέξης Θα σου πάρει ώρα.
 Σοφία Δεν θα μου πάρει.
 Αλέξης Άσε με σε παρακαλώ να πάω στο μπάνιο.
 Σοφία Το βρήκα, μισό λεπτό, το βρήκα, το βρήκα. (Σκέφτεται)
 Αλέξης Φεύγω.
 Σοφία Δεν μ'αγαπάς.(Σκέφτεται) Άκου...άκου.
 Φεγγαράκι μου λαμπρό
 πάρ' τα μωρά σου στο σχολειό
 για να μάθουν ν'αγαπάνε
 και χεράκια να κρατάνε
 τό'να τ'άλλο να στηρίζει
 και ποτέ να μην τ'αφήνει.
 Κι αν καμιά φορά μαλλώνουν
 την ίδια ώρα να φιλιώνουν.
 (μικρή σιωπή) Σου άρεσε;
 Αλέξης Μου άρεσε.
 Σοφία Πόσο σου άρεσε;
 Αλέξης Πολύ.
 Σοφία Πόσο πολύ;
 Αλέξης Είμαι εξουθενωμένος. Άσε με να πάω στο μπάνιο.
 Σοφία Κοίτα γενήθηκε ακόμα ένα αστεράκι.
 Αλέξης Πάω στο μπάνιο
 Σοφία Πιάσε εσώρουχα.
 Αλέξης Εντάξει.(φεύγει)
 Σοφία Δεν σε πιστεύω. Δεν σε εμπιστεύομαι. Έρχομαι να σου
 φέρω εγώ, γιατί είσαι ικανός να φορέσεις τα ίδια.

ΤΕΛΟΣ